

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 43

fjortionde årgången

14 februari 1997

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	<i>Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk</i>	
*	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 av den 27 januari 1997 om nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser	1
*	Kommissionens förklaring till artikel 2	7
*	Kommissionens förordning (EG) nr 259/97 av den 13 februari 1997 om upphävande av förordning (EG) nr 1482/95 om övergångsbestämmelser för omräkningskurserna inom ramen för Gemensamma tulltaxan för produkter från jordbrukssektorn och vissa bearbetade jordbruksvaror	8
	Kommissionens förordning (EG) nr 260/97 av den 13 februari 1997 om återinförande av förmånstullar vid import av enkelblommiga nejlikor (standard) med ursprung i Israel	9
	Kommissionens förordning (EG) nr 261/97 av den 13 februari 1997 om återinförande av förmånstullar vid import av prydnadsnejlikor (på kvist) med ursprung i Israel	11
	Kommissionens förordning (EG) nr 262/97 av den 13 februari 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	13
	Kommissionens förordning (EG) nr 263/97 av den 13 februari 1997 om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter	15
	Kommissionens förordning (EG) nr 264/97 av den 13 februari 1997 om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg	17
	Kommissionens förordning (EG) nr 265/97 av den 13 februari 1997 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål	19
*	Europaparlamentets och rådets direktiv nr 97/4/EG av den 27 januari 1997 om ändring av direktiv 79/112/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel	21

Innehåll (Fortsättning)	* Kommissionens förklaring	24
	* Europaparlamentets och rådets direktiv 97/5/EG av den 27 januari 1997 om gränsöverskridande betalningar	25
	* Gemensam förklaring — Europaparlamentet, rådet och kommissionen	31

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Kommissionen

97/117/EG:

- * Beslut nr 3/96 av blandade EG-EFTA-kommittén om gemensam transitering av den 5 december 1996 om ändring av artikel 50 i tillägg II till konventionen av den 20 maj 1987 om ett gemensamt transiteringsförfarande 32

97/118/EG:

- * Beslut nr 4/96 av blandade EG-EFTA-kommittén om gemensam transitering av den 5 december 1996 om ändring av bilagorna I, II och III till konventionen av den 20 maj 1987 om ett gemensamt transiteringsförfarande 33

97/119/EG:

- * Beslut nr 5/96 av blandade EG-EFTA-kommittén om gemensam transitering av den 5 december 1996 om förlängning av förbudet att använda samlad säkerhet antaget genom besluten nr 1/96 och 2/96 av blandade EG-EFTA-kommittén för ett gemensamt transiteringsförfarande 44

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 258/97

av den 27 januari 1997

om nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 189b i fördraget⁽³⁾ mot bakgrund av det den 9 december 1996 av förlikningskommittén godkända gemensamma utkastet, och

med beaktande av följande:

1. Skillnaderna mellan olika nationella lagstiftningar beträffande nya livsmedel eller livsmedelsingredienser kan hindra den fria rörligheten för livsmedel samt skapa illojal konkurrens som direkt påverkar den inre marknadens funktion.
2. För att skydda folkhälsan måste det säkerställas att nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser blir föremål för en enda säkerhetsutvärdering genom ett gemenskapsförfarande innan de släpps ut på gemenskapsmarknaden. Vad beträffar nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser som i huvudsak motsvarar redan befintliga sådana, bör ett förenklat förfarande finnas.

3. Tillsatser och aromämnen som används i livsmedel samt extraktionsmedel omfattas av annan gemenskapslagstiftning och bör därför inte omfattas av denna förordning.

4. Lämpliga åtgärder bör vidtas för att på marknaden släppa ut nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser som framställts ur växtarter som omfattas av bestämmelserna i rådets direktiv 70/457/EEG av den 29 september 1970 om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter⁽⁴⁾ och rådets direktiv 70/458/EEG av den 29 september 1970 om saluföring av utsäde av köksväxter⁽⁵⁾.

5. Nya livsmedel eller livsmedelsingredienser som består av eller innehåller genetiskt modifierade organismer kan innebära risker för miljön. Rådets direktiv 90/220/EEG av den 23 april 1990 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön⁽⁶⁾ har fastslagit att för sådana produkter måste alltid en miljöriskbedömning göras för att säkerställa att miljön skyddas. För att ett enhetligt gemenskapsystem för bedömning av dessa produkter skall finnas, måste bestämmelser för särskilda miljöriskbedömningar göras i denna förordning, vilka bedömningar, i enlighet med förfarandet enligt artikel 10 i direktiv 90/220/EEG, måste vara desamma som de som anges i det direktivet, men som måste inbegripa en bedömning av produktens lämplighet som livsmedel eller livsmedelsingrediens.

⁽¹⁾ EGT nr C 190, 29.7.1992, s. 3 och EGT nr C 16, 19.1.1994, s. 10.

⁽²⁾ EGT nr C 108, 19.4.1993, s. 8.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 27 oktober 1993 (EGT nr C 315, 22.11.1993, s. 139), rådets gemensamma ståndpunkt av den 23 oktober 1995 (EGT nr C 320, 30.11.1995, s. 1) Europaparlamentets beslut av den 12 mars 1996 (EGT nr C 96, 1.4.1996, s. 26). Rådets beslut av den 19 december 1996 och Europaparlamentets beslut av den 16 januari 1997.

⁽⁴⁾ EGT nr L 225, 12.10.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 90/654/EEG (EGT nr L 353, 17.12.1990, s. 48).

⁽⁵⁾ EGT nr L 225, 12.10.1970, s. 7. Direktivet senast ändrat genom direktiv 90/654/EEG (EGT nr L 353, 17.12.1990, s. 48).

⁽⁶⁾ EGT nr L 117, 8.5.1990, s. 15. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/15/EG (EGT nr L 103, 22.4.1994, s. 20).

6. Vetenskapliga livsmedelskommittén, vilken inrättades genom beslut 74/234/EEG⁽¹⁾, bör rådfrågas i alla frågor som omfattas av denna förordning och som kan vara av betydelse för folkhälsan.
7. Bestämmelserna i rådets direktiv 89/397/EEG av den 14 juni 1989 om offentlig kontroll av livsmedel⁽²⁾ och rådets direktiv 93/99/EEG av den 29 oktober 1993 om ytterligare åtgärder för offentlig kontroll av livsmedel⁽³⁾, gäller även nya livsmedel eller livsmedelsingredienser.
8. Utan att påverka övriga krav i gemenskapslagstiftningen om märkningen av livsmedel, bör särskilda ytterligare krav ställas om märkning. Dessa krav bör bli föremål för precisa bestämmelser för att säkerställa att konsumenten får tillgång till nödvändig information. Det bör säkerställas information till de särskilda befolkningsgrupper, vilkas mathållning är vedertagen när ämnen förekommer i ett nytt livsmedel, vilka inte finns i motsvarande befintligt livsmedel, och detta kan innebära etiska betänkligheter för dessa befolkningsgrupper. Livsmedel och livsmedelsingredienser som innehåller genetiskt modifierade organismer och som släpps ut på marknaden får inte vara hälsofarliga för människor. Detta säkerställs med beaktande av tillståndsförfarandet i direktiv 90/220/EEG och/eller utvärderingsförfarandet enligt denna förordning. Med hänsyn till att en organism är definierad i gemenskapslagstiftningen, vad beträffar märkning, är konsumentinformation om förekomsten av en genetiskt modifierad organism ett ytterligare krav som gäller livsmedel och livsmedelsingredienser som avses i denna förordning.
9. Vad beträffar livsmedel och livsmedelsingredienser som är avsedda att släppas ut på marknaden för att saluföras till konsumenten och som kan innehålla både genetiskt modifierade och traditionella produkter, och utan att påverka denna förordnings övriga krav om märkning, anses information till konsumenten om möjligheten att genetiskt modifierade organismer kan ingå i livsmedel och livsmedelsingredienser — med undantag särskilt vad avser stora varuparter — för att uppfylla kraven i artikel 8.
10. Inget hindrar att en leverantör vid märkning av ett livsmedel eller en livsmedelsingrediens informerar konsumenten att produkten i fråga inte är ett nytt

livsmedel enligt denna förordning eller att de metoder som har använts för att erhålla de nya livsmedlen som nämns i artikel 1.2 inte har använts under framställningen av livsmedlet eller livsmedelsingrediensen.

11. I enlighet med denna förordning bör ett förfarande inrättas, som innebär nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen inom Ständiga livsmedelskommittén som inrättades genom beslut 69/414/EEG⁽⁴⁾.
12. Den 20 december 1994 slöt Europaparlamentet, rådet och kommissionen ett modus vivendi avseende genomförandeåtgärder för de rättsakter som antas enligt förfarandet i artikel 189b i fördraget⁽⁵⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I denna förordning fastställs bestämmelserna om utsläppande på gemenskapsmarknaden av nya livsmedel eller nya livsmedelsingredienser.
2. Denna förordning gäller utsläppande på gemenskapsmarknaden av livsmedel eller livsmedelsingredienser, vilka hittills inte i någon större utsträckning har använts för konsumtion inom gemenskapen och som hör till följande kategorier:
- a) Livsmedel och livsmedelsingredienser som innehåller eller består av genetiskt modifierade organismer i den mening som avses i direktiv 90/220/EEG.
- b) Livsmedel och livsmedelsingredienser som är framställda av genetiskt modifierade organismer men som inte innehåller några sådana organismer.
- c) Livsmedel och livsmedelsingredienser med en ny eller avsiktligt förändrad primär struktur på molekylär nivå.
- d) Livsmedel och livsmedelsingredienser som består av eller har isolerats ur mikroorganismer, svampar eller alger.
- e) Livsmedel och livsmedelsingredienser som består av eller har isolerats ur växter samt livsmedelsingredienser isolerade ur djur, med undantag av livsmedel och livsmedelsingredienser som har framställts genom traditionell förökning eller förädling och som tidigare utan risk har använts som livsmedel.

⁽¹⁾ EGT nr L 136, 20.5.1974, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 186, 30.6.1989, s. 23. Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/99/EG (EGT nr L 290, 24.11.1993, s. 14).

⁽³⁾ EGT nr L 290, 24.11.1993, s. 14.

⁽⁴⁾ EGT nr L 291, 19.11.1969, s. 9.

⁽⁵⁾ EGT nr C 102, 4.4.1996, s. 1.

f) Livsmedel och livsmedelsingredienser för vilka det tillämpas en produktionsmetod som normalt inte används, när denna metod innebär betydande förändringar av sammansättningen eller strukturen på livsmedlen eller livsmedelsingredienserna vad beträffar deras näringsvärde, ämnesomsättning eller halt av icke önskvärda ämnen.

3. I förekommande fall kan det, enligt förfarandet i artikel 13, bestämmas om ett visst livsmedel eller en viss livsmedelsingrediens omfattas av punkt 2.

Artikel 2

1. Denna förordning skall inte tillämpas på:

- livsmedelstillsatser som omfattas av rådets direktiv 89/107/EEG, av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om livsmedelstillsatser som är godkända för användning i livsmedel⁽¹⁾,
- aromer för användning i livsmedel som omfattas av rådets direktiv 88/388/EEG, av den 22 juni 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om aromer för användning i livsmedel och om ursprungsmaterial vid framställning av sådana aromer⁽²⁾,
- extraktionsmedel som används vid framställning av livsmedel och som omfattas av rådets direktiv 88/344/EEG, av den 13 juni 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om extraktionsmedel vid framställning av livsmedel och livsmedelsingredienser⁽³⁾.

2. De undantag från denna förordnings tillämpningsområde som anges i punkt 1 a–c och som berör denna förordnings verksamhetsområde gäller endast så länge de säkerhetskrav som fastställts enligt direktiven 89/107/EEG, 88/388/EEG och 88/344/EEG motsvarar säkerhetskraven i denna förordning.

3. Kommissionen skall, med beaktande av artikel 11, säkerställa att de säkerhetskrav som fastställts i ovan nämnda direktiv samt för de bestämmelser för genomförandet av dessa direktiv och denna förordning motsvarar säkerhetskraven i denna förordning.

⁽¹⁾ EGT nr L 40, 11.2.1989, s. 27. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/34/EG (EGT nr L 237, 10.9.1994, s. 1).

⁽²⁾ EGT nr L 184, 15.7.1988, s. 61. Direktivet senast ändrat genom direktiv 91/71/EEG (EGT nr L 42, 15.2.1991, s. 25).

⁽³⁾ EGT nr L 157, 24.6.1988, s. 28. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/115/EEG (EGT nr L 409, 31.12.1992, s. 31).

Artikel 3

1. Livsmedel eller livsmedelsingredienser som omfattas av denna förordning får inte

- innebära några risker för konsumenten,
- vilseleda konsumenten,
- avvika så mycket från de livsmedel och livsmedelsingredienser som de skall ersätta att normal konsumtion av dem skulle medföra näringsmässiga nackdelar för konsumenten.

2. När livsmedel och livsmedelsingredienser vilka omfattas av denna förordning skall släppas ut på gemenskapsmarknaden, skall förfarandena i artiklarna 4, 6, 7 och 8 tillämpas i enlighet med de kriterier som anges i punkt 1 i denna artikel och övriga relevanta faktorer som nämns i dessa artiklar.

Vad emellertid beträffar livsmedel eller livsmedelsingredienser som omfattas av denna förordning och som härrör från växtsorter enligt direktiv 70/457/EEG och 70/458/EEG, skall beslutet om tillstånd som avses i artikel 7 i denna förordning fattas inom ramen för de förfaranden som anges i dessa direktiv, eftersom dessa förfaranden beaktar de utvärderingsprinciper som fastställs i denna förordning, liksom de kriterier som avses i punkt 1 i denna artikel, med undantag för bestämmelser om märkning av livsmedel eller livsmedelsingredienser, vilka enligt artikel 8 skall fattas i enlighet med förfarandet i artikel 13.

3. Bestämmelserna i punkt 2 skall inte tillämpas på de livsmedel och livsmedelsingredienser som avses i artikel 1.2 b när den genetiskt modifierade organism som används vid framställningen av livsmedlet eller livsmedelsingrediensen har släppts ut på marknaden i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

4. Med avvikelse från punkt 2 skall förfarandet i artikel 5 tillämpas på de livsmedel eller livsmedelsingredienser som avses i artikel 1.2 b, d och e, som på grundval av tillgängliga och allmänt vedertagna vetenskapliga rön, eller på grundval av ett yttrande från något av de behöriga organ som anges i artikel 4.3, har visat sig i huvudsak motsvara de livsmedel eller livsmedelsingredienser som redan finns när det gäller sammansättning, näringsvärde, ämnesomsättning, avsedd användning och innehåll av icke önskvärda ämnen.

Om det behövs får det, enligt förfarandet i artikel 13, bestämmas om ett livsmedelsslåg eller en livsmedelsingrediens omfattas av detta stycke.

Artikel 4

1. Den person som är ansvarig för utsläppandet av produkterna på gemenskapsmarknaden (nedan kallad sökanden) skall lämna in en ansökan till den medlemsstat där produkten först skall släppas ut på marknaden. Sökanden skall samtidigt sända en kopia av ansökan till kommissionen.

2. En första utvärdering skall göras i enlighet med vad som anges i artikel 6.

När det förfarande som avses i artikel 6.4 är avslutat, skall den medlemsstat som åsyftas i punkt 1 utan dröjsmål informera sökanden om

— att denne får släppa ut livsmedlet eller livsmedelsingrediensen på marknaden under förutsättning att den kompletterande utvärdering som anges i artikel 6.3 inte krävs och att inga motiverade invändningar har framförts enligt artikel 6.4, eller

— att det krävs ett beslut om tillstånd enligt artikel 7.

3. Varje medlemsstat skall meddela kommissionen namnet på och adressen till de organ som utvärderar livsmedel inom sitt territorium som är behöriga att genomföra de första utvärderingar som anges i artikel 6.2.

4. Innan denna förordning träder i kraft skall kommissionen offentliggöra rekommendationer om de vetenskapliga aspekterna på

— vilken information som skall lämnas som stöd för ansökan, liksom hur den skall presenteras,

— utarbetandet av den första utvärderingsrapporten som avses i artikel 6.

5. Eventuella bestämmelser för genomförandet av denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 13.

Artikel 5

Vad beträffar livsmedel eller livsmedelsingredienser som anges i artikel 3.4 skall sökanden anmäla utsläppandet på marknaden till kommissionen. Denna anmälan skall åtföljas av de relevanta uppgifter som anges i artikel 3.4. Kommissionen skall inom sextio dagar till medlemsstaterna vidarebefordra en kopia av denna anmälan samt, på begäran av en medlemsstat, en kopia av ovannämnda relevanta uppgifter. Kommissionen skall varje år offentliggöra en sammanställning av dessa anmälningar i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, serie C.

Beträffande märkning skall bestämmelserna i artikel 8 gälla.

Artikel 6

1. Den ansökan som avses i artikel 4.1 skall innehålla de nödvändiga upplysningarna, inklusive ett exemplar av

de studier som har genomförts samt all annan information som gör det möjligt att fastställa om livsmedlet eller livsmedelsingrediensen uppfyller kraven i artikel 3.1, liksom ett förslag till lämplig presentation och märkning av livsmedlet eller livsmedelsingrediensen i enlighet med kraven i artikel 8. Ansökan skall också innehålla en sammanfattning av handlingarna.

2. När den medlemsstat som avses i artikel 4.1 mottar en ansökan, skall medlemsstaten se till att en första utvärdering genomförs. I detta syfte skall medlemsstaten meddela kommissionen namnet på det organ som är behörigt att utföra undersökningar av livsmedel och som har fått i uppdrag att upprätta den första utvärderingsrapporten, eller begära att kommissionen, tillsammans med en annan medlemsstat, vidtar åtgärder så att något av de organ som enligt artikel 4.3 är behörigt att utföra undersökningar av livsmedel upprättar en sådan rapport.

Kommissionen skall utan dröjsmål till alla medlemsstater översända ett exemplar av sammanfattningen av de handlingar som sökanden har tillhandahållit, liksom namnet på det behöriga organ som har fått i uppdrag att genomföra den första utvärderingen.

3. Den första utvärderingsrapporten skall upprättas inom tre månader räknat från mottagandet av den ansökan som uppfyller villkoren i punkt 1, i enlighet med de rekommendationer som anges i artikel 4.4, och rapporten skall ange huruvida livsmedlet eller livsmedelsingrediensen bör genomgå en kompletterande utvärdering enligt artikel 7.

4. Medlemsstaten ifråga skall utan dröjsmål till kommissionen överlämna utvärderingsrapporten från det organ som har behörighet att utvärdera livsmedel, och kommissionen skall vidarebefordra rapporten till de andra medlemsstaterna. En medlemsstat eller kommissionen får, inom sextio dagar från det att rapporten har överlämnats av kommissionen, framföra kommentarer eller motiverade invändningar mot att släppa ut livsmedlet eller livsmedelsingrediensen ifråga på marknaden. Kommentarer eller invändningarna får också avse presentationen eller märkningen av livsmedlet eller livsmedelsingrediensen.

Kommissionen skall motta kommentarerna eller invändningarna, vilka skall vidarebefordras till medlemsstaterna inom den ovannämnda tiden om sextio dagar.

Sökanden skall på begäran av en medlemsstat tillhandahålla ett exemplar av alla relevanta uppgifter som förekommer i ansökan.

Artikel 7

1. När det är nödvändigt att göra en kompletterande utvärdering i enlighet med artikel 6.3, eller när en invändning har framförts i enlighet med artikel 6.4, skall ett beslut om tillstånd fattas i enlighet med förfarandet i artikel 13.

2. Detta beslut skall ange omfattningen av tillståndet samt vid behov precisera

- villkoren för användningen av livsmedlet eller livsmedelsingrediensen,
- beteckningen på livsmedlet eller livsmedelsingrediensen, liksom dess beskrivning,
- de särskilda kraven på märkning som anges i artikel 8.

3. Kommissionen skall utan dröjsmål underrätta sökanden om det beslut som har fattats. Besluten skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 8

1. Utan att i övrigt påverka tillämpningen av gemenskapslagstiftningen om märkning av livsmedel, skall dessutom följande särskilda bestämmelser för märkning av livsmedel tillämpas för att säkerställa att konsumenten informeras om

a) alla livsmedelsegenskaper såsom

- sammansättning,
- näringsvärde eller näringsmässiga effekter,
- avsedd användning av livsmedlet,

som innebär att ett nytt livsmedel eller en livsmedelsingrediens inte längre motsvarar existerande jämförbara livsmedel och livsmedelsingredienser.

Ett nytt livsmedel eller en ny livsmedelsingrediens anses inte längre som ett jämförbart livsmedel enligt denna artikel om vetenskapliga bedömningar, som bygger på en relevant analys av tillgängliga uppgifter, kan visa att de bedömda egenskaperna skiljer sig i jämförelse med traditionella livsmedel eller livsmedelsingredienser, med hänsyn till erkända gränser av naturliga variationer avseende sådana egenskaper.

I detta fall skall märkningen ange vilka egenskaper som har förändrats samt en uppgift om vilken metod som använts för att uppnå denna egenskap.

- b) förekomst av ämnen i det nya livsmedlet eller den nya livsmedelsingrediensen som inte finns i en existerande jämförbar livsmedelsprodukt och som kan ha effekter på hälsan hos vissa befolkningsgrupper,
- c) förekomst av ämnen i det nya livsmedlet eller den nya livsmedelsingrediensen som saknas i en existerande jämförbar livsmedelsprodukt och mot vilka det kan framföras etiska betänkligheter,
- d) förekomst av en organism som är genetiskt modifierad genom metoder för genetisk modifiering enligt den icke uttömmande listan i Bilaga I A, del 1, i direktiv 90/220/EEG.

2. Om det inte redan finns ett jämförbart livsmedel eller en livsmedelsingrediens, skall lämpliga bestämmelser

vid behov antas för att säkerställa att konsumenten får adekvat information om livsmedlets eller livsmedelsingrediensens beskaffenhet.

3. Bestämmelser för genomförandet av denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 13.

Artikel 9

1. När ett livsmedel eller en livsmedelsingrediens som omfattas av denna förordning innehåller eller består av en genetiskt modifierad organism i den betydelse som anges i artikel 2.1 och 2.2 i direktiv 90/220/EEG, skall den erforderliga informationen i en sådan ansökan om att få släppa ut produkten på marknaden som avses i artikel 6.1, åtföljas av

- en kopia av det skriftliga medgivande från behörig myndighet som eventuellt behövs för den avsiktliga utsättningen av genetiskt modifierade organismer för forsknings- och utvecklingsändamål i enlighet med artikel 6.4 i direktiv 90/220/EEG, liksom resultaten av den eller de avsiktliga utsättningarna när det gäller riskerna för människors hälsa och för miljön,
- kompletta handlingar med all relevant teknisk information enligt artikel 11 i direktiv 90/220/EEG och den miljöriskbedömning som har gjorts på grundval av denna information, liksom resultaten av alla forsknings- och utvecklingsstudier, eller i förekommande fall, beslutet om tillstånd för utsläppande på marknaden enligt del C i direktiv 90/220/EEG.

Artikel 11 – 18 i direktiv 90/220/EEG får inte tillämpas på livsmedel och livsmedelsingredienser som innehåller genetiskt modifierade organismer eller som består av sådana organismer.

2. För livsmedel eller livsmedelsingredienser som omfattas av denna förordning, och innehåller genetiskt modifierade organismer eller består av sådana organismer, skall det beslut som avses i artikel 7 ta hänsyn till de krav på miljösäkerhet som anges i direktiv 90/220/EEG, i syfte att garantera att alla nödvändiga åtgärder vidtas för att undvika skadlig påverkan på människors hälsa och på miljön, vilket skulle kunna bli resultatet av en avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer. När utvärderingen görs av ansökan om att på marknaden få släppa ut produkter som innehåller genetiskt modifierade organismer eller som består av sådana organismer skall kommissionen eller medlemsstaterna rådfråga de organ som utsetts av gemenskapen eller medlemsstaterna i enlighet med direktiv 90/220/EEG.

Artikel 10

Närmare bestämmelser om skydd av uppgifter som tillhandahålls av sökanden skall fastställas enligt artikel 13.

Artikel 11

Vetenskapliga livsmedelskommittén skall rådfrågas i alla frågor som omfattas av denna förordning och som kan ha verkningar på folkhälsan.

Artikel 12

1. Om en medlemsstat, till följd av ny information eller efter en omvärdering av tidigare information, har särskilda skäl för att anta att användningen av ett livsmedel eller en livsmedelsingrediens som uppfyller kraven i denna förordning medför risker för folkhälsan eller för miljön, kan denna medlemsstat tillfälligt begränsa eller uppskjuta handeln med eller användningen av livsmedlet eller livsmedelsingrediensen i fråga inom sitt territorium. Medlemsstaten skall då omedelbart informera övriga medlemsstater och kommissionen om detta samt ange skälen för beslutet.

2. Kommissionen skall så snart som möjligt, med hjälp av Ständiga livsmedelskommittén, undersöka de skäl som avses i punkt 1 och vidta de åtgärder som anges i artikel 13. Den medlemsstat som har fattat ett sådant beslut som avses i punkt 1 kan upprätthålla det till dess att dessa åtgärder träder i kraft.

Artikel 13

1. När det förfarande som fastställs i denna artikel genomförs skall kommissionen biträdas av Ständiga livsmedelskommittén, nedan kallad kommittén.

2. Kommittén skall sammankallas av ordföranden, antingen på dennes initiativ eller på begäran av en medlemsstat.

3. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med

hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Vid omröstningar inom kommittén skall medlemsstaternas röster vägas enligt den ovan nämnda artikeln i fördraget. Ordföranden får inte rösta.

- 4.a) Kommissionen skall besluta om de föreslagna åtgärderna när de är förenliga med kommitténs yttrande.
- b) Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande, eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Artikel 14

1. Inom en tid av fem år från dagen för denna förordnings ikraftträdande och mot bakgrund av den erfarenhet som har gjorts, skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om genomförandet av denna förordning, vid behov åtföljd av lämpliga förslag.

2. Kommissionen skall, oaktat den granskning som föreskrivs i punkt 1, övervaka genomförandet av denna förordning och dess påverkan på hälsa, konsumentskydd, konsumentinformation och den inre marknadens funktion, och om nödvändigt, lägga fram förslag vid tidigast möjliga tidpunkt.

Artikel 15

Denna förordning träder i kraft 90 dagar efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den 27 januari 1997.

På Europaparlamentets vägnar

J. M. GIL-ROBLES

Ordförande

På rådets vägnar

G. ZALM

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRKLARING TILL ARTIKEL 2

Kommissionen bekräftar att om det skulle visa sig, mot bakgrund av erhållen erfarenhet, att det finns luckor i skyddssystemet för folkhälsan som är fastställt i den gällande ramlagstiftningen, särskilt med hänsyn till hjälpämnen vid framställning, kommer den att lägga fram relevanta förslag för att avlägsna dessa luckor.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 259/97

av den 13 februari 1997

om upphävande av förordning (EG) nr 1482/95 om övergångsbestämmelser för omräkningskurserna inom ramen för Gemensamma tulltaxan för produkter från jordbrukssektorn och vissa bearbetade jordbruksvaror

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3290/94 av den 22 december 1994 om de anpassningar och övergångsåtgärder som krävs inom jordbrukssektorn för att genomföra avtalen som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1193/96 ⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EG) nr 1482/95 ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1224/96 ⁽⁴⁾, fastställs övergångsbestämmelser till och med den 30 juni 1997 för att underlätta övergången till det system som upprättades genom de avtal som slöts inom ramen för förhandlingarna i Uruguayrundan. Dessa övergångsbestämmelser fastställdes för att undvika snedvridning av handeln och i

avvakten på Europaparlamentets och rådets beslut om kommissionens förslag om ändring av artikel 18 i kommissionens förordning (EEG) nr 2913/92 ⁽⁵⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EEG) nr 82/97 ⁽⁶⁾. Dessa övergångsåtgärder är inte längre berättigade och har medfört administrativa svårigheter efter ändringen av artikel 18 genom förordning (EG) nr 82/97.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från de berörda förvaltningskommittéerna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1482/95 skall upphöra att gälla.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 februari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽²⁾ EGT nr L 161, 29.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 145, 29.6.1995, s. 43.

⁽⁴⁾ EGT nr L 161, 29.6.1996, s. 70.

⁽⁵⁾ EGT nr L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT nr L 17, 21.1.1997, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 260/97

av den 13 februari 1997

om återinförande av förmånstullar vid import av enkelblommiga nejlikor (standard) med ursprung i Israel

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 4088/87 av den 21 december 1987 om fastställande av villkoren för tillämpning av förmånstullar på import av vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 539/96⁽²⁾, särskilt artikel 5.2 b i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EEG) nr 4088/87 fastställs villkoren för tillämpningen av förmånstullar på storblommiga rosor, småblommiga rosor, flerblommiga nejlikor (spray) och enkelblommiga nejlikor (standard) inom gränserna för de tullkvoter som årligen öppnas för import av färska snittblommor till gemenskapen.

Genom rådets förordning (EG) nr 1981/94⁽³⁾, senast ändrad genom (EG) nr 2397/96⁽⁴⁾, öppnas och föreskrivs förvaltningen av gemenskapens tullkvoter för färska snittblommor och blomknoppar med ursprung i Cypern, Jordanien, Marocko och Israel.

I artikel 2.3 i förordning (EEG) nr 4088/87 föreskrivs att förmånstullarna skall återinföras för en given produkt med ursprung i ett givet land om priserna för den importerade produkten (utan avdrag för hel tull) i fråga om minst 70 % av de kvantiteter för vilka priser finns tillgängliga på representativa importmarknader i gemenskapen är minst 85 % av gemenskapens producentpris under en period som beräknas från och med den faktiska dagen för upphävande av den faktiska förmånstullen

- två marknadsdagar i följd, efter upphävande enligt artikel 2.2 a i den förordningen,
- tre marknadsdagar i följd, efter upphävande enligt artikel 2.2 b i den förordningen.

I kommissionens förordning (EG) nr 1985/96⁽⁵⁾ fastställs gemenskapens producentpriser på nejlikor och rosor för

tillämpningen av förfarandet vid import från de berörda länderna.

I kommissionens förordning (EEG) nr 700/88⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2917/93⁽⁷⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter för dessa förfaranden.De representativa marknadskurser som anges i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3813/92⁽⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁹⁾, används för att räkna om belopp uttryckta i tredje lands valutor och som grundval för fastställande av jordbruksomräkningskurserna i medlemsstaternas valutor. Närmare bestämmelser för tillämpningen och fastställandet av dessa omräkningskurser fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93⁽¹⁰⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1482/96⁽¹¹⁾.Den förmånstull som fastställs för enkelblommiga nejlikor (standard) med ursprung i Israel genom förordning (EG) nr 1981/94 upphävs genom kommissionens förordning (EG) nr 98/97⁽¹²⁾.

På grundval av de prisnoteringar som har gjorts i enlighet med förordningarna (EEG) nr 4088/87 och (EEG) nr 700/88 måste det konstateras att villkoret för att återinföra den förmånstull som föreskrivs i artikel 2.3 sista strecksatsen i förordning (EEG) nr 4088/87 är uppfyllt i fråga om enkelblommiga nejlikor (standard) med ursprung i Israel. Förmånstullen bör därför återinföras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I fråga om import av enkelblommiga nejlikor (standard) (KN-nummer ex 0603 10 13 och ex 0603 10 53) med ursprung i Israel skall den förmånstullsats som fastställdes i den ändrade förordningen (EG) nr 1981/94 återinföras.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 14 februari 1997.

⁽⁶⁾ EGT nr L 72, 18.3.1988, s. 16.⁽⁷⁾ EGT nr L 264, 23.10.1993, s. 33.⁽⁸⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.⁽⁹⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.⁽¹⁰⁾ EGT nr L 108, 1.5.1993, s. 106.⁽¹¹⁾ EGT nr L 188, 27.7.1996, s. 22.⁽¹²⁾ EGT nr L 19, 22.1.1997, s. 17.⁽¹⁾ EGT nr L 382, 31.12.1987, s. 22.⁽²⁾ EGT nr L 79, 29.3.1996, s. 6.⁽³⁾ EGT nr L 199, 2.8.1994, s. 1.⁽⁴⁾ EGT nr L 327, 18.12.1996, s. 1.⁽⁵⁾ EGT nr L 264, 17.10.1996, s. 14.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 februari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 261/97

av den 13 februari 1997

om återinförande av förmånstullar vid import av prydnadsnejlikor (på kvist) med ursprung i Israel

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 4088/87 av den 21 december 1987 om fastställande av villkoren för tillämpning av förmånstullar på import av vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 539/96⁽²⁾, särskilt artikel 5.2 b i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EEG) nr 4088/87 fastställs villkoren för tillämpningen av förmånstullar på storblommiga rosor, småblommiga rosor, nejlikor och prydnadsnejlikor (på kvist) inom gränserna för de tullkvoter som årligen öppnas för import av färska snittblommor till gemenskapen.

Genom rådets förordning (EG) nr 1981/94⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2397/96⁽⁴⁾ öppnas och föreskrivs förvaltningen av gemenskapens tullkvoter för färska snittblommor och blomknoppar med ursprung i Cypern, Jordanien, Marocko och Israel.

I artikel 2.3 i förordning (EEG) nr 4088/87 föreskrivs att förmånstullarna skall återinföras för en given produkt med ursprung i ett givet land om priserna för den importerade produkten (utan avdrag för hel tull) i fråga om minst 70 % av de kvantiteter för vilka priser finns tillgängliga på representativa importmarknader i gemenskapen är minst 85 % av gemenskapens producentpris under en period som beräknas från och med den faktiska dagen för upphävande av den faktiska förmånstullen

— två marknadsdagar i följd, efter upphävande enligt artikel 2.2 a i den förordningen,

— tre marknadsdagar i följd, efter upphävande enligt artikel 2.2 b i den förordningen.

I kommissionens förordning (EG) nr 1985/96⁽⁵⁾ fastställs gemenskapens producentpriser på nejlikor och rosor för

tillämpningen av förfarandet vid import från de berörda länderna.

I kommissionens förordning (EEG) nr 700/88⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2917/93⁽⁷⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter för dessa förfaranden.

De representativa marknadskurser som anges i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3813/92⁽⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁹⁾, används för att räkna om belopp uttryckta i tredje lands valutor och som grundval för fastställande av jordbruksomräkningskurserna i medlemsstaternas valutor. Närmare bestämmelser för tillämpningen och fastställandet av dessa omräkningskurser fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93⁽¹⁰⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1482/96⁽¹¹⁾.

Den förmånstull som fastställs för prydnadsnejlikor med ursprung i Israel genom förordning (EG) nr 1981/94 upphävs genom kommissionens förordning (EG) nr 99/97⁽¹²⁾.

På grundval av de prisnoteringar som har gjorts i enlighet med förordningarna (EEG) nr 4088/87 och (EEG) nr 700/88 måste det konstateras att villkoret för att återinföra den förmånstull som föreskrivs i artikel 2.3 sista strecksatsen i förordning (EEG) nr 4088/87 är uppfyllt i fråga om prydnadsnejlikor med ursprung i Israel. Förmånstullen bör därför återinföras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I fråga om import av prydnadsnejlikor på kvist (KN-nummer ex 0603 10 13 och ex 0603 10 53) med ursprung i Israel skall den förmånstullsats som fastställdes i den ändrade förordningen (EG) nr 1981/94 återinföras.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 14 februari 1997.

⁽¹⁾ EGT nr L 382, 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EGT nr L 79, 29.3.1996, s. 6.

⁽³⁾ EGT nr L 199, 2.8.1994, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 327, 18.12.1996, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT nr L 264, 17.10.1996, s. 14.

⁽⁶⁾ EGT nr L 72, 18.3.1988, s. 16.

⁽⁷⁾ EGT nr L 264, 23.10.1993, s. 33.

⁽⁸⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EGT nr L 108, 1.5.1993, s. 96.

⁽¹¹⁾ EGT nr L 188, 27.7.1996, s. 22.

⁽¹²⁾ EGT nr L 19, 22.1.1997, s. 19.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 februari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 262/97

av den 13 februari 1997

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2375/96 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-

rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 14 februari 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 februari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT nr L 325, 14.12.1996, s. 5.

⁽³⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 13 februari 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 15	204	41,9
	212	113,6
	624	212,1
	999	122,5
0707 00 10	068	88,5
	999	88,5
0709 10 10	220	132,6
	999	132,6
0709 90 73	052	127,1
	204	132,8
	628	141,9
	999	133,9
0805 10 01, 0805 10 05, 0805 10 09	052	39,8
	204	41,2
	212	41,0
	220	49,1
	448	23,2
	600	57,2
	624	57,9
	999	44,2
	999	91,7
0805 20 11	204	91,7
	999	91,7
0805 20 13, 0805 20 15, 0805 20 17, 0805 20 19	052	55,1
	204	68,7
	400	104,7
	464	87,1
	600	101,0
	624	82,6
	662	57,7
	999	79,6
	999	72,7
	999	79,4
0805 30 20	052	72,7
	600	79,4
	999	76,0
0808 10 51, 0808 10 53, 0808 10 59	039	97,7
	052	59,3
	060	58,0
	400	85,4
	404	79,9
	999	76,1
	999	77,0
0808 20 31	388	77,0
	400	107,5
	512	77,0
	528	93,1
	624	78,0
	999	86,5

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 68/96 (EGT nr L 14, 19.1.1996, s. 6).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 263/97

av den 13 februari 1997

om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1599/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1423/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av produkter inom sockersektorn med undantag av melass⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1127/96⁽⁴⁾, särskilt andra stycket i artikel 1.2 och artikel 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar fastställs genom kommissionens förordning (EG)

nr 1195/96⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 230/97⁽⁶⁾.

I enlighet med de regler och villkor för fastställande som anges i förordning (EG) nr 1423/95 medför de uppgifter som kommissionen har kännedom om att de belopp som nu är i kraft bör ändras enligt bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1423/95 skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 14 februari 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 februari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 43.

⁽³⁾ EGT nr L 141, 24.6.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT nr L 150, 25.6.1996, s. 12.

⁽⁵⁾ EGT nr L 161, 29.6.1996, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT nr L 37, 7.2.1997, s. 9.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 13 februari 1997 om ändring av de representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 99

(ecu)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	22,55	5,03
1701 11 90 ⁽¹⁾	22,55	10,26
1701 12 10 ⁽¹⁾	22,55	4,84
1701 12 90 ⁽¹⁾	22,55	9,83
1701 91 00 ⁽²⁾	25,66	12,44
1701 99 10 ⁽²⁾	25,66	7,88
1701 99 90 ⁽²⁾	25,66	7,88
1702 90 99 ⁽³⁾	0,26	0,39

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 431/68 (EGT nr L 89, 10.4.1968, s. 3), såsom den ändrats.

⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 793/72 (EGT nr L 94, 21.4.1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 264/97

av den 13 februari 1997

om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.2 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan de noteringar eller priser som gäller på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 95/96⁽⁴⁾.

Då exportbidraget för mjöl och krossgryn av vete och råg räknas ut, måste hänsyn tas till de kvantiteter spannmål som krävs för deras tillverkning. Dessa kvantiteter fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

Situationen på världsmarknaden eller särskilda behov på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter med avseende på destination.

Bidraget måste fastställas en gång i månaden. Det kan ändras inom den mellanliggande perioden.

Tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på den nuvarande marknadssituationen för spannmål, och särskilt på noteringarna eller priserna för spannmålsprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att exportbidragen bör fastställas till de belopp som anges i bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 a, 1 b och 1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 med undantag av malt, och som exporteras i obearbetat skick skall vara de som fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 14 februari 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 februari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT nr L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT nr L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT nr L 18, 24.1.1996, s. 10.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 13 februari 1997 om fastställande av exportbidragen för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

<i>(ecu/ton)</i>			<i>(ecu/ton)</i>		
Produktnummer	Bestämmelseland (¹)	Bidragsbelopp	Produktnummer	Bestämmelseland (¹)	Bidragsbelopp
0709 90 60	—	—	1008 20 00 9000	—	—
0712 90 19	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 15 9100	01	24,50
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9130	01	23,00
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9150	01	21,00
1001 90 99 9000	03	8,00	1101 00 15 9170	01	19,50
	02	0	1101 00 15 9180	01	18,00
1002 00 00 9000	03	21,00	1101 00 15 9190	—	—
	02	0	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1102 10 00 9500	01	41,00
1003 00 90 9000	03	18,00	1102 10 00 9700	—	—
	02	0	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1103 11 10 9200	01	9,00 (²)
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9400	—	— (²)
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9900	—	—
1005 90 00 9000	—	—	1103 11 90 9200	01	9,00 (²)
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—

(¹) Bestämmelseland identifieras på följande sätt:

- 01 Alla tredje länder.
- 02 Andra tredje länder.
- 03 Schweiz och Liechtenstein.

(²) Inget exportbidrag beviljas om produkten innehåller sammanpressat mjöl.

Obs. Zonerna är de som fastställs i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92 (EGT nr L 214, 30.7.1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 265/97

av den 13 februari 1997

om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.8 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13.8 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att det exportbidrag som gäller för spannmål den dag då ansökan om exportlicens lämnas in, på begäran måste tillämpas för export som sker under exportlicensens giltighetstid. I det fallet måste ett korrektionsbelopp tillämpas på exportbidraget.

Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 95/96⁽⁴⁾, är det möjligt att fastställa ett korrektionsbelopp för de produkter som anges i artikel 1.1 c i förordning (EEG) nr 1766/92. Detta korrektionsbelopp skall beräknas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95.

Förhållandena på världsmarknaden, eller de särskilda krav som vissa marknader ställer, kan göra det nödvändigt att variera korrektionsbeloppet i enlighet med destination.

Korrektionsbeloppet skall fastställas enligt samma förfarande som exportbidraget. Det får ändras under tiden mellan två fastställelser.

De representativa marknadskurserna som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3813/92⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁶⁾, används för att omvandla belopp uttryckta i tredje länders valutor och som grundval för att bestämma jordbruksomräkningskurserna för medlemsstaternas valutor. Närmare bestämmelser för tillämpning och bestämning av denna omvandling fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1482/96⁽⁸⁾.

Till följd av att bestämmelserna ovan tillämpas måste korrektionsbeloppet vara det som fastställs i bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det korrektionsbelopp som avses i artikel 1.1 a–c i förordning (EEG) nr 1766/92 och som tillämpas på förutfastställda exportbidrag för spannmål med undantag av malt skall vara det som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 14 februari 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 februari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT nr L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT nr L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT nr L 18, 24.1.1996, s. 10.

⁽⁵⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT nr L 108, 1.5.1993, s. 106.

⁽⁸⁾ EGT nr L 188, 27.7.1996, s. 22.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 13 februari 1997 om fastställande av det
korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål

(ecu/ton)

Produktnummer	Bestämmelseland (*)	Nuvarande	Period 1	Period 2	Period 3	Period 4	Period 5	Period 6
		2	3	4	5	6	7	8
0709 90 60	—	—	—	—	—	—	—	—
0712 90 19	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	01	0	0	0	0	- 10,00	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1002 00 00 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	01	0	0	0	0	- 20,00	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	01	0	0	0	0	0	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9130	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9150	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9170	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9180	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	01	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	01	0	0	0	0	- 15,00	—	—
1103 11 10 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

(*) Bestämmelseländerna identifieras på följande sätt:

01 alla tredje länder.

Obs: Zonerna är de som definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92 (EGT nr L 214, 30.7.1992, s. 20).

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV nr 97/4/EG

av den 27 januari 1997

om ändring av direktiv 79/112/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel⁽¹⁾, särskilt artiklarna 6.2 c, 6.3 och 7 i detta.

med beaktande av kommissionens förslag⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 189b i fördraget⁽⁴⁾ och mot bakgrund av det den 16 oktober 1996 av förlikningskommittén godkända gemensamma utkastet,

och med beaktande av följande:

I samband med genomförandet av den inre marknadens mål bör användningen av det namn som är vedertaget i den medlemsstat där en vara tillverkas också tillåtas för produkter som är avsedda för försäljning i en annan medlemsstat.

Reglerna om märkning beträffande produkters precisa beskaffenhet och kännetecken behöver förbättras ytterligare, med det dubbla syftet att ge konsumenten bättre information och säkerställa rättmätiga affärstransaktioner.

Med hänsyn till fördragets bestämmelser skall bestämmelserna för försäljningsnamn fortfarande omfattas av de allmänna reglerna om märkning i artikel 2 i direktivet, och

⁽¹⁾ EGT nr L 33, 8.2.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 93/102/EG (EGT nr L 291, 25.11.1993, s. 14).

⁽²⁾ EGT nr C 122, 14.5.1992, s. 12, och EGT nr C 118, 29.4.1994, s. 6.

⁽³⁾ EGT nr C 332, 16.12.1992, s. 3.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 27 oktober 1993 (EGT nr C 315, 22.11.1993, s. 102), rådets gemensamma ståndpunkt av den 15 juni 1995 (EGT nr C 182, 15.7.1995, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 25 oktober 1995 (EGT nr C 308, 20.11.1995, s. 30). Europaparlamentets beslut av den 10 december 1996 och rådets beslut av den 10 januari 1997.

särskilt av principen att dessa inte får vilsledda konsumenten i fråga om livsmedlets beskaffenhet.

Europeiska gemenskapernas domstol har avkunnat flera domar i vilka den förordar detaljerad märkning, särskilt obligatorisk användning av lämplig märkning för att ange den sålda produktens beskaffenhet. Detta tillvägagångssätt gör det möjligt för konsumenten att göra sitt val med full sakkännedom och är det lämpligaste eftersom det medför minsta möjliga hinder för den fria handeln.

Det är gemenskapens uppgift i egenskap av lagstiftare att vidta åtgärder grundade på denna rättspraxis.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 79/112/EEG ändras på följande sätt:

1) Följande stycke skall införas i ingressen efter sjätte stycket, beaktandemeningen oräknad:

”Detta behov innebär att medlemsstaterna, med hänsyn tagen till bestämmelserna i fördraget, skall kunna ställa språkliga krav.”

2) I artikel 3.1 skall följande punkt införas:

”2a Mängden av särskilda ingredienser eller kategorier av ingredienser i enlighet med bestämmelserna i artikel 7.”

3) Artikel 5.1 skall ersättas med följande:

”1. Det namn under vilket ett livsmedel säljs skall vara det namn som förbehållits livsmedlet i Europeiska gemenskapens bestämmelser för livsmedlet.

a) Om Europeiska gemenskapen saknar bestämmelser skall försäljningsnamnet vara det namn som föreskrivs i lag eller andra författningar som gäller i den medlemsstat i vilken varan säljs till konsumenter eller till institutioner och storkök.

Om försäljningsnamn saknas skall det namn under vilket varan säljs vara det namn som är vedertaget i den medlemsstat i vilken den säljs till konsumenter eller institutioner och storkök, eller en beskrivning

av livsmedlet och om det behövs av dess användning, vilket skall vara tillräckligt klagörande för att informera köparen om livsmedlets verkliga art och göra det möjligt för köparen att särskilja det från andra varor som det skulle kunna förväxlas med.

- b) Det skall också vara tillåtet att i den medlemsstat där livsmedlet saluförs använda det namn under vilken produkten tillverkas och saluförs i den medlemsstat där tillverkningen sker.

I fall där övriga bestämmelser i detta direktiv, särskilt de i artikel 3, inte är tillräckliga för att säkerställa att konsumenterna i den medlemsstat där produkten saluförs har kännedom om produktens verkliga art och kan särskilja det från produkter som det skulle kunna förväxlas med, skall försäljningsnamnet emellertid kompletteras med ytterligare beskrivande information bredvid namnet.

- c) I undantagsfall får försäljningsnamnet i den medlemsstat där tillverkningen sker inte användas i den medlemsstat där saluföringen sker, när den produkt som betecknas i fråga om sammansättning eller framställning skiljer sig så mycket från den produkt som är känd under det namnet att bestämmelserna i punkt b inte är tillräckliga för att säkerställa att konsumenterna i den medlemsstat där varan saluförs ges korrekt information."

- 4) I artikel 6.2 skall punkt c ersättas med följande:

"c) varor som består av en enda ingrediens

— om försäljningsnamnet är identiskt med namnet på ingrediensen, eller

— om ingrediensen klart framgår av försäljningsnamnet utan risk för förväxling."

- 5) I artikel 6.5 b skall första strecksatsen (direktiv 79/112/EEG) ersättas med följande:

"— Ingredienser som tillhör någon av de i bilaga I uppräknade kategorierna och som är beståndsdelar i ett annat livsmedel, behöver anges endast med namnet på denna kategori.

Förteckningen över kategorier i bilaga I kan ändras i enlighet med förfarandet i artikel 17.

Beteckningen "stärkelse" i bilaga I måste dock alltid kompletteras med en angivelse av vilken specifik växt den framställts ur, då denna ingrediens kan innehålla gluten."

- 6) I artikel 6.5 b skall andra strecksatsen (direktiv 79/112/EEG) ersättas med följande:

"— Ingredienser som tillhör någon av de i bilaga II uppräknade kategorierna skall alltid anges med namnet på denna kategori åtföljt av deras särskilda beteckning eller E-nummer. Om en ingrediens

tillhör mer än en av kategorierna skall den kategori anges som är lämpligast med hänsyn till ingrediensens huvudsakliga funktion i det aktuella livsmedlet.

Ändringar av denna bilaga som grundas på framsteg när det gäller vetenskapligt eller tekniskt kunnande skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 17.

Beteckningen 'modifierad stärkelse' i bilaga II måste dock alltid kompletteras med en angivelse av vilken specifik växt den framställts ur, då denna ingrediens kan innehålla gluten."

- 7) Artikel 7 skall ersättas med följande:

"Artikel 7

1. Mängden av en ingrediens eller av en kategori av ingredienser som används vid tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel skall anges i enlighet med denna artikel.

2. Den angivelse som avses i punkt 1 skall vara obligatorisk,

a) om den berörda ingrediensen eller kategorin av ingredienser ingår i försäljningsnamnet eller vanligtvis förknippas med det namnet av konsumenterna, eller

b) om den berörda ingrediensen eller kategorin av ingredienser skriftligen, genom en illustration eller grafiskt, framhävs i märkningen

c) om den berörda ingrediensen eller kategorin av ingredienser är nödvändig för att känneteckna livsmedlet och särskilja det från produkter som det skulle kunna förväxlas med på grund av sitt namn och utseende, eller

d) i de fall som fastställs i enlighet med det förfarande som anges i artikel 17.

3. Punkt 2 skall inte tillämpas

a) på en ingrediens eller kategori av ingredienser

— vars avrunna nettovikt anges i enlighet med artikel 8.4,

— vars mängd, på grund av gemenskapsbestämmelser, redan måste anges i märkningen,

— som används i små mängder i aromgivande syfte,

— som trots att den ingår i försäljningsnamnet inte kommer att styra konsumenternas val i den medlemsstat där saluföringen sker, då variationen i mängd inte är avgörande för att känneteckna livsmedlet eller är sådan att den särskiljer livsmedlet från liknande varor; enligt förfarande i artikel 17 skall det i tveksamma fall avgöras om villkoren i denna strecksats är uppfyllda.

- b) om särskilda gemenskapsbestämmelser exakt föreskriver den mängd av en ingrediens eller kategori av ingredienser utan att föreskriva att detta skall anges i märkningen,
- c) i de fall som avses i artikel 6.5 a fjärde och femte strecksatserna,
- d) i de fall som fastställs i enlighet med det förfarande som anges i artikel 17.
4. Den angivna mängden, uttryckt i procent, skall motsvara mängden av ingrediensen eller ingredienserna vid den tidpunkt då de användes. Gemenskapsbestämmelser får emellertid tillåta avvikelser från denna princip för vissa livsmedel. Sådana bestämmelser skall antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 17.
5. Den angivelse som avses i punkt 1 skall antingen ingå i det namn under vilket livsmedlet säljs eller anges omedelbart därintill eller också anges i ingrediensförteckningen i anslutning till ingrediensen eller kategorin av ingredienser i fråga.
6. Denna artikel skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapens regler om näringsvärdesdeklaration."
- 8) En ny artikel skall införas:

"Artikel 13a

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att det inom deras territorier är förbjudet att saluföra livsmedel för vilka uppgifterna enligt artikel 3 och 4.2 inte ges på ett språk som med lätthet förstås av konsumenten, såvida inte konsumenten faktiskt informeras genom andra åtgärder som fastställs i enlighet med det förfarande som anges i artikel 17 beträffande en eller flera uppgifter i märkningen.

2. Inom sitt eget territorium får den medlemsstat där saluföringen sker i enlighet med fördragets regler föreskriva att dessa uppgifter i märkningen skall ges på ett eller flera av gemenskapens officiella språk.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 skall inte förhindra att uppgifterna i märkningen ges på flera språk."

9) Andra stycket i artikel 14 skall utgå.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall om så behövs ändra sina lagar, förordningar och andra bestämmelser för att

— tillåta handel med produkter som är i överensstämmelse med detta direktiv senast den 14 augusti 1998,

— förbjuda handel med produkter som inte är i överensstämmelse med detta direktiv senast den 14 februari 2000. Handel mellan produkter som inte är i överensstämmelse med detta direktiv och som märktes före detta datum skall emellertid vara tillåten så länge sådana produkter finns i lager.

Medlemsstaterna skall genast underrätta kommissionen om dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 27 januari 1997.

På Europaparlamentets vägnar *På rådets vägnar*

J. M. GIL-ROBLES

G. ZALM

Ordförande

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRKLARING

Kommissionen är införstådd med ändringen av artikel 6.5 b första och andra strecksatsen i direktiv 79/112/EEG. Kommissionen kommer snarast i enlighet med förfarandet i artikel 17 i det direktivet att till Ständiga livsmedelskommittén lägga fram ett utkast till ett direktiv om ändring av bilagorna I och II till direktiv 79/112/EEG för att få dessa bilagor i överensstämmelse med ändringen av det direktivets artikel 6.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 97/5/EG

av den 27 januari 1997

om gränsöverskridande betalningar

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska monetära institutets yttrande,

med tillämpning av förfarandet i artikel 189b i fördraget⁽³⁾, mot bakgrund av det den 22 november 1996 av förlikningskommittén godkända gemensamma utkastet, och

med beaktande av följande:

1. Antalet gränsöverskridande finansiella transaktioner ökar ständigt allteftersom genomförandet av den inre marknaden och utvecklingen mot en fullständig ekonomisk och monetär union för med sig ökat handelsutbyte och ökad rörlighet för personer inom gemenskapen. De gränsöverskridande betalningarna utgör till antal och belopp en betydande del av dessa gränsöverskridande transaktioner.
2. Det är viktigt att privatpersoner och företag, särskilt små och medelstora företag, kan göra betalningar snabbt, säkert och till låg kostnad från en del av gemenskapen till en annan. I enlighet med kommissionens meddelande om tillämpningen av Europeiska gemenskapernas konkurrensregler på gränsöverskridande girosystem⁽⁴⁾ borde ökad konkurrens på marknaden för betalningar medföra bättre service och lägre kostnader.
3. Syftet med detta direktiv är att följa upp de framsteg som gjorts på vägen mot fullbordandet av den inre marknaden, särskilt vad gäller liberaliseringen av kapitalrörelserna, i avsikt att förverkliga en ekonomisk och monetär union. Bestämmelserna i detta direktiv bör tillämpas på betalningar utställda i medlemsstaternas valutor och i ecu.
4. Europaparlamentet begärde i sin resolution av den 12 februari 1993⁽⁵⁾ att ett rådsdirektiv skulle utarbetas för att fastställa regler för insyn och kvalitet i samband med genomförandet av gränsöverskridande transaktioner.
5. De frågor som omfattas av detta direktiv bör behandlas skilda från de systembetingade problem som fortfarande studeras av kommissionen. Det kan visa sig nödvändigt att lägga fram ett nytt förslag som omfattar dessa systembetingade frågor, särskilt frågan om avvecklingens slutgiltighet ("settlement finality").
6. Syftet med detta direktiv är att förbättra de gränsöverskridande betalningarna och därigenom hjälpa Europeiska monetära institutet (EMI) att fullgöra sin uppgift att främja effektiviteten hos gränsöverskridande transaktioner för att förbereda den tredje fasen av den ekonomiska och monetära unionen.
7. För att kunna uppfylla de mål som anges i punkt 2 i ingressen bör detta direktiv tillämpas på varje betalning vars belopp inte överstiger 50 000 ecu.
8. I enlighet med artikel 3b tredje stycket i fördraget och för att kunna säkerställa öppenhet och insyn, fastställs i detta direktiv de minimikrav som är nödvändiga för att säkerställa att kunderna får tillräcklig information såväl före som efter genomförandet av en gränsöverskridande betalning. Dessa krav omfattar uppgifter om vilka möjligheter kunden har att göra reklamationer och anföra besvär och hur dessa möjligheter kan utnyttjas. I detta direktiv fastställs de minimikrav, särskilt vad gäller kvaliteten, som de företag som genomför gränsöverskridande betalningar skall uppfylla, inbegripet skyldigheten att utföra de gränsöverskridande betalningarna i enlighet med kundens instruktioner. Detta direktiv överensstämmer med de principer som anges i kommissionens rekommendation 90/109/EEG av den 14 februari 1990, om insyn

(1) EGT nr C 360, 17.12.1994, s. 13, EGT nr C 199, 3.8.1995, s. 16.

(2) EGT nr C 236, 11.9.1995, s. 1.

(3) Europaparlamentets yttrande av den 19 maj 1995 (EGT nr C 151, 19.6.1995, s. 370), rådets gemensamma ståndpunkt av den 4 december 1995 (EGT nr C 353, 30.12.1995, s. 52) och Europaparlamentets beslut av den 13 mars 1996 (EGT nr C 96, 1.4.1996, s. 74). Rådets beslut av den 19 december 1996 och Europaparlamentets beslut av den 16 januari 1997.

(4) EGT nr C 251, 27.9.1995, s. 3.

(5) EGT nr C 72, 15.3.1993, s. 158.

vad gäller bankernas bestämmelser angående gränsöverskridande finansiella transaktioner⁽¹⁾. Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av bestämmelserna i rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt⁽²⁾.

9. Detta direktiv borde kunna bidra till att den maximala tidsåtgången för genomförandet av en gränsöverskridande betalning förkortas och att de företag som redan har mycket korta tidsfrister bibehåller dem.
10. I den rapport som kommissionen skall lägga fram för Europaparlamentet och rådet senast två år efter det att detta direktiv har börjat tillämpas, bör särskilt behandlas frågan om vilken tidsfrist som skall gälla om någon sådan inte överenskommit mellan beställaren och det företag denne anlitat, med hänsyn tagen såväl till den tekniska utvecklingen som till förhållandena i varje medlemsstat.
11. Företagen bör vara återbetalningsskyldiga om betalningen inte genomförts på det sätt som avtalats. Om denna återbetalningsskyldighet inte begränsas skulle den dock kunna medföra ett ansvar för företagen som skulle kunna inverka menligt på deras möjligheter att uppfylla kraven på solvens. Återbetalningsskyldigheten bör därför gälla upp till ett belopp av 12 500 ecu.
12. Artikel 8 påverkar inte de allmänna bestämmelserna i den nationella lagstiftningen enligt vilka ett företag är ansvarigt gentemot beställaren om en gränsöverskridande betalning inte genomförts på det sätt som avtalats på grund av att företaget begått något fel.
13. Bland de omständigheter ett företag som medverkar i genomförandet av en gränsöverskridande betalning kan ställas inför, inklusive omständigheter i samband med en insolvenssituation, är det nödvändigt att skilja ut omständigheter som beror på force majeure, och därför bör definitionen av force majeure utgå från artikel 4.6 i rådets direktiv 90/314/EEG av den 13 juni 1990 om charterturism⁽³⁾.
14. I medlemsstaterna måste det finnas lämpliga och effektiva förfaranden för att göra reklamationer och anföra besvär, så långt som möjligt inom ramen för existerande förfaranden, för att lösa eventuella tvister mellan kunder och företag.

⁽¹⁾ EGT nr L 67, 15.3.1990, s. 39.

⁽²⁾ EGT nr L 166, 28.6.1991, s. 77.

⁽³⁾ EGT nr L 158, 23.6.1990, s. 59.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta direktiv skall tillämpas på gränsöverskridande betalningar utställda i medlemsstaternas valutor och i ecu upp till motsvarande 50 000 ecu, som beställts av andra än dem som anges i artikel 2 a, 2 b och 2 c och som genomförs av kreditinstitut och andra företag.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) kreditinstitut: ett företag enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 77/780/EEG⁽⁴⁾, liksom en inom gemenskapen belägen filial, enligt artikel 1 tredje strecksatsen i samma direktiv, till ett kreditinstitut som har sitt huvudkontor utanför gemenskapen, och som inom ramen för sin verksamhet gör gränsöverskridande betalningar,
- b) annat företag: varje fysisk eller juridisk person, annan än ett kreditinstitut, som inom ramen för sin verksamhet gör gränsöverskridande betalningar,
- c) finansinstitut: en inrättning enligt definitionen i artikel 4.1 i rådets förordning (EG) nr 3604/93 av den 13 december 1993 om fastställandet av definitioner för tillämpningen av det förbud mot positiv särbehandling som anges i artikel 104a i fördraget⁽⁵⁾,
- d) företag: ett kreditinstitut eller annat företag; i fråga om artiklarna 6, 7 och 8 betraktas filialer till ett och samma kreditinstitut vilka är belägna i olika medlemsstater och vilka gör gränsöverskridande betalningar som olika företag,
- e) förmedlande företag: företag annat än det beställaren eller betalningsmottagaren anlitat som deltar i genomförandet av en gränsöverskridande betalning.

⁽⁴⁾ EGT nr L 322, 17.12.1977, s. 30. Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/26/EG (EGT nr L 168, 18.7.1995, s. 7).

⁽⁵⁾ EGT nr L 332, 31.12.1993, s. 4.

- f) gränsöverskridande betalning: en betalning som utförs av ett företag eller en filial till ett företag i en medlemsstat på en beställares initiativ i syfte att överföra en summa pengar till en betalningsmottagare i ett företag eller en filial till ett företag i en annan medlemsstat; beställaren och betalningsmottagaren kan vara en och samma person,
- g) gränsöverskridande betalningsorder: en villkorslös instruktion, oavsett vilken form den har, som ges direkt av en beställare till ett företag, om att göra en gränsöverskridande betalning,
- h) beställare: en fysisk eller juridisk person som beställer en gränsöverskridande betalning till en betalningsmottagare,
- i) betalningsmottagare: den slutliga mottagaren av en gränsöverskridande betalning vars medel ställs till dennes förfogande på ett konto som han kan förfoga över,
- j) kund: beställaren eller betalningsmottagaren beroende på sammanhanget,
- k) referensräntesats: en representativ räntesats som används vid beräkning av ersättning och som fastställs efter de regler som gäller i den medlemsstat där det företag som skall lämna ersättning till kunden är beläget,
- l) acceptdatum: det datum då alla villkor som ett företag ställt för att utföra en gränsöverskridande betalning uppfyllts beträffande tillräcklig finansiell täckning och nödvändig information för att kunna utföra ordern.

AVDELNING II

INSYN OCH ÖPPENHET I VILLKOREN FÖR GRÄNSÖVERSKRIDANDE BETALNINGAR

Artikel 3

Förhandsinformation om villkoren för gränsöverskridande betalningar

Företagen skall ställa skriftlig, lättförståelig information om villkoren för gränsöverskridande betalningar till sina faktiska och potentiella kunders förfogande, eventuellt i elektronisk form. Denna information skall omfatta minst följande:

- Uppgifter om hur lång tid det tar att genomföra en beställning på en gränsöverskridande betalning från det att företaget har fått beställningen till dess att beloppet krediteras kontot hos det företag som betalningsmottagaren anlitar. Den tidpunkt då beräkningen av tiden inleds skall vara klart angiven.
- Uppgifter om hur lång tid det tar efter det att en gränsöverskridande betalning har tagits emot, innan det belopp som krediterats kontot hos det företag som

betalningsmottagaren anlitat överförs till betalningsmottagarens konto.

- Uppgifter om beräkningsgrunden för de kostnader och avgifter kunden skall betala till företaget, vid behov även räntesatserna.
- Uppgifter om debiterings- eller krediteringsdatum, om företaget tillämpar sådana.
- Uppgifter om vilka möjligheter kunden har att göra reklamationer och anföra besvär och hur dessa möjligheter kan utnyttjas.
- Uppgifter om vilka växlingskurser som använts.

Artikel 4

Information efter det att gränsöverskridande betalningar utförts

Företagen skall, efter det att de utfört eller mottagit en gränsöverskridande betalning, ge sina kunder klar, skriftlig, lättförståelig information, eventuellt i elektronisk form, om kunderna inte uttryckligen avstår från detta. Denna information skall minst innehålla

- uppgifter som gör det möjligt för kunden att identifiera den gränsöverskridande betalningen,
- det ursprungliga beloppet för den gränsöverskridande betalningen,
- summan av alla kostnader och avgifter för kunden,
- debiterings- eller krediteringsdatum, om företaget använder sådana.

Om beställaren har specificerat att avgifterna för den gränsöverskridande betalningen helt eller delvis skall debiteras betalningsmottagaren, skall denne informeras om detta av det företag han anlitar.

När växling av valuta har ägt rum skall det företag som utfört växlingen informera sin kund om vilken kurs som använts.

AVDELNING III

FÖRETAGENS MINIMIFÖRPLIKTELSETRÄFFANDE GRÄNSÖVERSKRIDANDE BETALNINGAR

Artikel 5

Företagets förpliktelser

Med undantag av de fall då ett företag inte vill göra affärer med en kund, skall företaget, på kundens begäran, när det gäller en gränsöverskridande betalning vars specifikationer är angivna, förplikta sig angående tidsåtgången för genomförandet av betalningen samt angående kostnader och andra avgifter, med undantag av dem som är avhängiga av den valutakurs som kan komma att användas.

*Artikel 6***Förpliktelser beträffande genomförandetid**

1. Beställarens företag skall utföra den gränsöverskridande betalningen inom den tid som överenskommits med beställaren.

När den överenskomna tiden inte respekteras eller överenskommelse om tidsåtgång saknas och beloppet ännu fem bankdagar efter acceptdatumet för den gränsöverskridande betalningsordern inte krediteras kontot hos det företag betalningsmottagaren anlitat, skall beställaren ersättas av det företag han anlitat.

Ersättningen utgörs av en ränta som beräknas på grundval av referensräntesatsen för det överförda beloppet för perioden mellan

- slutet av den sista dagen för den överenskomna tidsåtgången, eller i avsaknad av en sådan, slutet av den femte bankdagen efter acceptdatumet för den gränsöverskridande betalningsordern, och
- den dag beloppet krediterats kontot hos det företag betalningsmottagaren anlitat.

På samma sätt skall ett förmedlande företag ersätta det företag som beställaren anlitat, om det förmedlande företaget är ansvarigt för att en gränsöverskridande betalning inte genomförts inom den avtalade tiden eller, om ingen tid avtalats, före slutet av den femte bankdagen efter acceptdatumet för den gränsöverskridande betalningsordern.

2. Det företag som betalningsmottagaren anlitat skall göra det överförda beloppet tillgängligt för betalningsmottagaren inom den tid som överenskommits med denne.

När den överenskomna tiden inte respekteras eller, i avsaknad av en sådan överenskommelse, när beloppet inte krediterats mottagarens konto vid slutet av den bankdag som följer efter den dag beloppet krediterats kontot hos det företag som betalningsmottagaren anlitat, skall betalningsmottagarens företag gottgöra denne.

Ersättningen utgörs av en ränta som beräknas på grundval av referensräntesatsen för betalningsbeloppet för perioden mellan

- sista dagen för den överenskomna tidsåtgången eller, om ingen överenskommelse om tid föreligger, den bankdag som följer efter den dag beloppet krediterats kontot hos det företag som betalningsmottagaren anlitat, och
- det datum beloppet krediteras betalningsmottagarens konto.

3. Ingen ersättning skall utgå enligt punkterna 1 och 2 när det företag som beställaren anlitat, respektive det företag som betalningsmottagaren anlitat, kan fastställa att förseningen beror på beställaren respektive betalningsmottagaren.

4. De föregående punkterna 1, 2 och 3 påverkar på inget sätt de rättigheter som kunder och företag som med-

verkat vid genomförandet av en gränsöverskridande betalning har i övrigt.

*Artikel 7***Skyldigheten att göra den gränsöverskridande betalningen i enlighet med instruktionerna på betalningsordern**

1. Det företag som beställaren anlitat, eventuella förmedlande företag och det företag som betalningsmottagaren anlitat, är från acceptdatumet för den gränsöverskridande betalningsordern skyldiga att genomföra betalningen till dess fulla belopp, om inte beställaren har specificerat att omkostnaderna för den gränsöverskridande betalningen helt eller delvis skall bestridas av betalningsmottagaren.

Bestämmelserna i föregående stycke påverkar inte möjligheterna för betalningsmottagarens företag att belasta mottagaren för kostnader avseende förvaltningen av dennes konto i överensstämmelse med gällande regler och sedvana. En sådan avgift får dock inte användas av företaget i syfte att kringgå de skyldigheter som anges i föregående stycke.

2. Utan att detta påverkar andra krav som beställaren anför, är det företag beställaren anlitat, när detta eller ett förmedlande företag har gjort ett avdrag från betalningsbeloppet i strid med punkt 1, skyldigt att, om beställaren så kräver, överföra det avdragna beloppet till betalningsmottagaren, utan något avdrag och för egna medel, om inte beställaren begär att beloppet skall krediteras honom.

Varje förmedlande företag som reducerat beloppet i strid med bestämmelserna i punkt 1 är skyldigt att, på egen kostnad och utan ytterligare avdrag, överföra det avdragna beloppet till det företag som beställaren anlitat, eller, om detta företag så kräver, till mottagaren av den gränsöverskridande betalningen.

3. När det företag som betalningsmottagaren anlitat inte har fullgjort sin skyldighet att utföra den gränsöverskridande betalningen i överensstämmelse med beställarens instruktioner, är detta företag skyldigt att med egna medel kreditera mottagaren det felaktigt avdragna beloppet, utan att detta påverkar andra krav som beställaren anför.

*Artikel 8***Företagarens återbetalningsskyldighet vid betalningar som inte genomförts på det sätt som avtalats**

1. Utan att detta påverkar andra krav som beställaren anför skall det företag som beställaren anlitat, om detta företag accepterat en gränsöverskridande betalningsorder och det överförda beloppet inte krediterats kontot hos det företag som betalningsmottagaren anlitat, vara skyldigt att kreditera denne hela beloppet eller högst 12 500 ecu om betalningsbeloppet överstiger denna summa, plus

- ränta som beräknas på grundval av referensräntesatsen för betalningsbeloppet för perioden mellan den dag då en begäran om en gränsöverskridande betalning gjordes och krediteringsdatumet, och
- de kostnader som beställaren haft för den gränsöverskridande betalningen.

Dessa belopp skall ställas till beställarens förfogande inom fjorton bankdagar efter hans begäran, om inte ett belopp som motsvarar den gränsöverskridande betalningsordern under mellantiden överförs till ett konto hos det företag betalningsmottagaren anlitat.

Detta krav kan inte göras gällande före utgången av den tidsfrist för genomförandet av den gränsöverskridande betalning som överenskommit mellan det företag som beställaren anlitat och denne, eller, om ingen tid avtalats, utgången av den tidsfrist som anges i artikel 6.1 andra stycket.

På samma sätt är varje förmedlande företag som har accepterat en gränsöverskridande betalningsorder skyldigt att med egna medel betala tillbaka det överförda beloppet plus ränta och omkostnader till det företag som gav instruktioner om betalningen. Om den gränsöverskridande betalningen inte genomförts på det sätt som avtalats på grund av att det sistnämnda företaget gett felaktiga eller ofullständiga instruktioner, skall det förmedlande företaget i görligaste mån bemöda sig om att betala tillbaka beloppet.

2. Om anledningen till att en gränsöverskridande betalning inte har genomförts på det sätt som avtalats är att ett förmedlande företag som valts av det företag betalningsmottagaren anlitat inte genomfört den, är det senare företaget, trots vad som sägs i punkt 1, skyldigt att ställa detta belopp, dock högst 12 500 ecu, till betalningsmottagarens förfogande.

3. Om en gränsöverskridande betalning inte har genomförts på det sätt som avtalats på grund av att beställaren har gett sitt företag felaktiga instruktioner, eller på grund av att ett förmedlande företag som uttryckligen valts av beställaren inte har utfört den gränsöverskridande betalningsordern, skall det företag som beställaren anlitat och övriga företag som medverkat i transaktionen utan hinder av punkt 1 bemöda sig om att i görligaste mån betala tillbaka beloppet.

När det företag som beställaren anlitat fått beloppet återbetalt, är det skyldigt att kreditera beställarens konto med beloppet. I detta fall är företagen, inklusive det företag som beställaren anlitat, inte skyldiga att återbetala avgifter och upplupna räntor och får dra av de dokumenterade omkostnader som återbetalningen medfört.

Artikel 9

Force majeure

Trots vad som sägs i direktiv 91/308/EEG, är de företag som medverkar vid genomförandet av en gränsöverskri-

dande betalning befriade från skyldigheterna i det här direktivet, om de kan åberopa force majeure — varmed skall förstås osedvanliga eller oförutsägbara omständigheter som den som åberopar dem inte har något inflytande över, och som han inte har någon möjlighet att avvärja, ens om han visar största möjliga försiktighet.

Artikel 10

Reglering av tvister

Medlemsstaterna skall se till att det finns lämpliga och effektiva förfaranden för att göra reklamationer och anföra besvär, så långt möjligt inom ramen för existerade förfaranden, för att reglera eventuella tvister mellan en beställare och det företag han anlitat, eller mellan en betalningsmottagare och det företag han anlitat.

AVDELNING IV

AVSLUTANDE BESTÄMMELSER

Artikel 11

Tillämpning

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 14 augusti 1999. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa lagar och andra författningar, skall dessa innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare regler för denna hänvisning fastställs av medlemsstaterna.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i lagar och andra författningar som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 12

Rapport till Europaparlamentet och rådet

Senast två år efter det att det här direktivet har börjat tillämpas skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningen, vid behov åtföljd av förslag till ändringar.

Mot bakgrund av rådande förhållanden i varje medlemsstat och den tekniska utveckling som skett, skall denna rapport speciellt behandla frågan om de tidsfrister som fastställs i artikel 6.1.

*Artikel 13***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 14***Mottagare**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 27 januari 1997.

På Europaparlamentets vägnar

J. M. GIL-ROBLES

Ordförande

På rådets vägnar

G. ZALM

Ordförande

GEMENSAM FÖRKLARING — EUROPAPARLAMENTET, RÅDET OCH KOMMISSIONEN

Europaparlamentet, rådet och kommissionen konstaterar medlemsstaternas vilja att sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 1999.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

BESLUT nr 3/96 AV BLANDADE EG – EFTA-KOMMITTÉN OM GEMENSAM
TRANSITERING

av den 5 december 1996

om ändring av artikel 50 i tillägg II till konventionen av den 20 maj 1987 om ett
gemensamt transiteringsförfarande

(97/117/EG)

BLANDADE KOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av konventionen av den 20 maj 1987 om ett gemensamt transiteringsförfarande, särskilt artikel 15.3 a i denna (¹), och

med beaktande av följande:

Tillägg II till konventionen innehåller bland annat bestämmelser beträffande oegentligheter i samband med gemensam transitering.

Med anledning av mängden icke avslutade gemensamma transiteringar bör flera bevismedel införas, som främjar avslutandet av gemensamma transiteringar genom tillämpning av artikel 50 i tillägg II till konventionen av den 20 maj 1987.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 50 i tillägg II till konventionen skall ersättas med följande:

"Artikel 50

I de fall som avses i artikel 34.2 d i tillägg I skall, på ett för de behöriga myndigheterna tillfredsställande

sätt, bevis på en T 1- eller T 2-transiterings regelmässighet lämnas på något av följande vis:

- a) Genom uppvisandet av ett av de behöriga myndigheterna bestyrkt tulldokument eller kommersiellt dokument som bekräftar att de varor det gäller har uppvisats på bestämmelsekontoret eller, om artikel 111 tillämpas, lämnats till den godkände mottagaren. Dokumentet skall omfatta en identifiering av de nämnda varorna.
- b) Genom uppvisandet av ett tulldokument om hänförande till ett tullförfarande i tredje land, eller en kopia eller fotokopia av ett sådant. Kopian eller fotokopian skall vara bestyrkt, antingen av det organ som viserat originaldokumentet eller av myndigheterna i det berörda tredje landet eller av myndigheterna i ett av länderna. Dokumentet skall omfatta en identifiering av de varor det gäller."

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den 1 mars 1997.

Utfärdat i Bryssel den 5 december 1996.

På blandade kommitténs vägnar

James CURRIE

Ordförande

(¹) EGT nr L 226, 13.8.1987, s. 2.

**BESLUT nr 4/96 AV BLANDADE EG – EFTA-KOMMITTÉN OM GEMENSAM
TRANSITERING**

av den 5 december 1996

om ändring av bilagorna I, II och III till konventionen av den 20 maj 1987 om ett
gemensamt transiteringsförfarande

(97/118/EG)

BLANDADE KOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av konventionen av den 20 maj 1987 om ett gemensamt transiteringsförfarande⁽¹⁾, särskilt artikel 15.3 a i denna, och

med beaktande av följande:

Genom blandade EG – EFTA-kommitténs beslut nr 1/95 inbjöds Polen, Slovakien, Tjeckien och Ungern att ansluta sig till denna konvention.

I enlighet med det förfarande som anges i artikel 15a i denna konvention genomfördes dessa länders anslutningar den 1 juli 1996.

Till följd av dessa anslutningar bör tilläggen I, II och III till denna konvention och de bifogade formulären ändras genom att införa de påteckningar som vanligen används av tullmyndigheterna inom ramen för den fria rörligheten för varor översatta till de nya avtalslutande parternas språk samt koderna för de nya länderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 22 i tillägg I till konventionen skall ändras på följande sätt:

1) I punkt 5, avsnittet innehållande påteckningen "Avvikelse: tullanstalt där varorna anmäldes(namn och land)", översatt till alla de parter språk som för närvarande är anslutna till konventionen, skall ändras enligt följande:

- "ES: Diferencias: mercancías presentadas en la oficina(nombre y país)
DA: Forskelle: det sted, hvor varene blev frembudt(navn og land)
DE: Unstimmigkeiten: Stelle, bei der die Gestellung erfolgte(Name und Land)
EL: Διαφορές: εμπορεύματα προσκομισθέντα στο τελωνείο(Όνομα και χώρα)

EN: Differences: office where goods were presented(name and country)

FR: Différences: marchandises présentées au bureau(nom et pays)

IT: Differenze: ufficio al quale sono state presentate le merci(nome e paese)

NL: Verschillen: kantoor waar de goederen zijn aangebracht(naam en land)

PT: Diferenças: mercadorias apresentadas na estância(nome e país)

FI: Muutos: toimipaikka, jossa tavarat esitetty(nimi ja maa)

SV: Avvikelse: tullanstalt där varorna anmäldes(namn och land)

CS: Nesrovnalosti: úřad, kterému bylo zboží dodáno(název a země)

HU: Eltérések: Hivatal, ahol az áruk bemutatása megtörtént(név és ország)

IS: Breying: tollstjoraskriftstofa þar sem vörum var framvisad(Nafn og land)

NO: Forskjell: det tollsted hvor varene ble fremlagt(navn og land)

PL: Niezgodności: urząd w którym przedstawiono towar(nazwa i kraj)

SK: Nezrovnalosti: úrad, ktorému bol tovar predložený(názov a krajina)"

2) I punkt 6:

a) Avsnittet innehållande påteckningen "Utförsel från⁽¹⁾ underkastad restriktioner", översatt till alla de parter språk som för närvarande är anslutna till konventionen, skall ändras enligt följande:

"ES: Salida de⁽¹⁾ sometida a restricciones

DA: Udførsel fra⁽¹⁾ undergivet restriktioner

DE: Ausgang aus⁽¹⁾ Beschränkungen unterworfen

EL: Έξοδος από⁽¹⁾ υποκείμενη σε περιορισμούς

⁽¹⁾ EGT nr L 226, 13.8.1987, s. 2.

EN: Export from
 (1) subject to restriction

FR: Sortie de
 (1) soumise à des restrictions

IT: Uscita dalla (dall')
 (1) soggetta a restrizioni

NL: Verlaten van
 (1) aan beperkingen onderworpen

PT: Saída da
 (1) sujeita a restrições

FI: Vienti
 (1) rajoitusten alaista

SV: Utförsel från
 (1) underkastad restriktioner

CS: Vývoz z
 (1) podléhá omezením

HU: Indult
 (1) korlátozások alá esik

IS: Utflutningur fra
 (1) haour takmörkunum

NO: Utførsel fra
 (1) underlagt restriksjoner

PL: Wywóz z
 (1) podlega ograniczeniom

SK: Vývoz z
 (1) podlieha obmedzeniam

b) Avsnittet innehållande påteckningen "Utförsel från (1) underkastad avgifter", översatt till alla de parter språk som för närvarande är anslutna till konventionen, skall ändras enligt följande:

"ES: Salida de
 (1) sujeta a pago de derechos

DA: Udførsel fra
 (1) betinget af afgiftsbetaling

DE: Ausgang aus
 (1) Abgabenerhebung unterworfen

EL: Έξοδος από
 (1) υποκείμενη σε επιβάρυνση

EN: Export from
 (1) subject to duty

FR: Sortie de
 (1) soumise à imposition

IT: Uscita dalla (dall')
 (1) soggetta a tassazione

NL: Verlaten van
 (1) aan belastingheffing onderworpen

PT: Saída da
 (1) sujeita a pagamento de imposições

FI: Vienti
 (1) maksujen alaista

SV: Utförsel från
 (1) underkastad avgifter

CS: Vývoz z
 (1) podléhá clu, daním a poplatkům

HU: Indult
 (1) vám-, adóköteles

IS: Gjaldskyldur utflutningur fra
 (1)

NO: Utførsel fra
 (1) belagt med avgifter

PL: Wywóz z
 (1) podlega opłatom

SK: Vývoz z
 (1) podlieha poplatkom

c) Texten i fotnot (1) skall ersättas med följande:

"(1) Denna påteckning skall omfatta i tillämpliga delar och på samma språk som nämnda påteckningen orden 'gemenskapen' eller 'Island' eller 'Norge' eller 'Polen' eller 'Slovakien' eller 'Schweiz' eller 'Tjeckien' eller 'Ungern'."

Artikel 2

Tillägg II till konventionen skall ändras på följande sätt:

1) I artikel 10, avsnittet innehållande påteckningen "Utfärdad i efterhand", översatt till alla de parter språk som för närvarande är anslutna till konventionen, skall ändras enligt följande:

"ES: Expedido *a posteriori*

DA: Udstedt efterfølgende

DE: Nachträglich ausgestellt

EL: Εκδοθέν εκ των υστέρων

EN: Issued retroactively

FR: Délivré *a posteriori*

IT: Rilasciato a posteriori

NL: Achteraf afgegeven

PT: Emitido *a posteriori*

FI: Annettu jälkikäteen

SV: Utfärdad i efterhand

CS: Vystaveno dodatečně

HU: Utólag kiállítva

IS: Útgefið eftir à

NO: Utstedt i etterhånd

PL: Wystawiony z mocą wsteczną

SK: Vystavené dodatočne"

2) I artikel 34b punkt 2 andra stycket, avsnittet innehållande påteckningen "tillämpning av artikel 34b punkt 2 andra stycket i tillägg II till konventionen den 20 maj 1987", översatt till alla de parter språk som för närvarande är anslutna till konventionen, skall ändras enligt följande:

- ”ES: aplicación del segundo párrafo del punto 2 del artículo 34 *ter* del apéndice II del Convenio de 20 de mayo de 1987
- DA: anvendelse af artikel 34b, nr. 2, andet afsnit, tillæg II til konventionen af 20. maj 1987
- DE: Anwendung von Artikel 34b Nummer 2 zweiter Unterabsatz der Anlage II des Übereinkommens vom 20. Mai 1987
- EL: Εφαρμογή του άρθρου 34β σημείο 2 δεύτερο εδάφιο του προσαρτήματος II της σύμβασης της 20ής Μαΐου 1987,
- EN: application of the second paragraph of Article 34 B (2) of Appendix II of the Convention of 20 May 1987
- FR: application de l'article 34 *ter* point 2 deuxième alinéa de l'appendice II de la convention du 20 mai 1987
- IT: applicazione dell'articolo 34 *ter*, punto 2, secondo comma dell'appendice II della convenzione del 20 maggio 1987
- NL: toepassing van artikel 34 *ter*, punt 2, tweede alinea, van aanhangsel II bij de Overeenkomst van 20 mei 1987
- PT: aplicação do ponto 2, segundo parágrafo, do artigo 34º B do apêndice 2 da Convenção de 20 de Maio de 1987
- FI: 20 päivänä toukokuuta 1987 tehdyn yleissopimuksen liitteessä II olevan 34 b artiklan 2 kohdan toista alakohtaa sovellettu
- SV: tillämpning av artikel 34 b punkt 2 andra stycket i bilaga II till konventionen av den 20 maj 1987
- CS: Použití čl. 34 b, bod 2, druhý pododstavec přílohy II Úmluvy z 20. května 1987
- HU: az 1987 május 20-i Egyezmény II. Melléklet 34b. cikk 2. bekezdés második albekezdés alkalmazása
- IS: Beiting b-lídar 2. mgr. 2. tölul, 34. gr. II viðbætis við samninginn frá 20. maí 1987
- NO: anvendelse av Artikkel 34 b, paragraf 2, andre avsnitt av vedlegg II til konvensjonen av 20. mai 1987
- PL: zastosowanie Art. 34b ust.2, drugi podustęp Zał. II Konwencji z dn. 20. maja 1987
- SK: Uplatnenie článku 34 b, odsek 2, druhý pododsek prílohy II Dohovoru z 20. mája 1987”
- 3) I artikel 44 andra stycket, avsnittet innehållande påteckningen ”Begränsad giltighet”, översatt till alla de parter språk som för närvarande är anslutna till konventionen, skall ändras enligt följande:
- ”ES: Validez limitada
- DA: Begrænset gyldighed
- DE: Beschränkte Geltung
- EL: Περιορισμένη ισχύς
- EN: Limited validity
- FR: Validité limitée
- IT: Validità limitata
- NL: Beperkte geldigheid
- PT: Validade limitada
- FI: Voimassa rajoitetusti
- SV: Begränsad giltighet
- CS: Omezená platnost
- HU: Korlátozott érvényű
- IS: Takmarkað gildissvið
- NO: Begrenset gyldighet
- PL: Ograniczona ważność
- SK: Obmedzená platnosť”
- 4) I artikel 107.1, avsnittet innehållande påteckningen ”Förenklat förfarande”, översatt till alla de parter språk som för närvarande är anslutna till konventionen, skall ändras enligt följande:
- ”ES: Procedimiento simplificado
- DA: Forenklet procedure
- DE: Vereinfachtes Verfahren
- EL: Απλουστευμένη διαδικασία
- EN: Simplified procedure
- FR: Procédure simplifiée
- IT: Procedura semplificata
- NL: Vereenvoudigde regeling
- PT: Procedimento simplificado
- FI: Yksinkertaistettu menettely
- SV: Förenklat förfarande
- CS: Zjednodušen postup
- HU: Egyszerűsített eljárás
- IS: Einfölduð afgreiðsla
- NO: Forenklet prosedyre
- PL: Procedura uproszczona
- SK: Zjednodušen režim”
- 5) I artikel 109.2, avsnittet innehållande påteckningen ”Befriad från underskrift”, översatt till alla de parter språk som för närvarande är anslutna till konventionen, skall ändras enligt följande:
- ”ES: Dispensa de firma
- DA: Fritaget for underskrift
- DE: Freistellung von der Unterschriftsleistung
- EL: Δεν απαιτείται υπογραφή
- EN: Signature waived
- FR: Dispense de signature
- IT: Dispensa dalla firma

NL: Van ondertekening vrijgesteld
 PT: Dispensada a assinatura
 FI: Vapautettu allekirjoituksesta
 SV: Befriad från underskrift

CS: Osvobození od podpisu
 HU: Aláírás alóli mentesség
 IS: Undanbegið undirskrift
 NO: Fritatt for underskrift
 PL: Zwolniony ze składania podpisu
 SK: Oslobodenie od podpisu

- 6) I artikel 121.2, avsnittet innehållande påteckningen "Förenklat förfarande", översatt till alla de parter språk som för närvarande är anslutna till konventionen, skall ändras enligt följande:

"ES: Procedimiento simplificado
 DA: Forenklet procedure
 DE: Vereinfachtes Verfahren
 EL: Απλουστευμένη διαδικασία
 EN: Simplified procedure
 FR: Procédure simplifiée
 IT: Procedura semplificata
 NL: Vereenvoudigde regeling
 PT: Procedimento simplificado
 FI: Yksinkertaistettu menettely
 SV: Förenklat förfarande
 CS: Zjednodušený postup
 HU: Egyszerűsített eljárás
 IS: Einfölduð afgreiðsla
 NO: Forenklet prosedyre
 PL: Procedura uproszczona
 SK: Zjednodušen režim"

- 7) I artikel 122.2, avsnittet innehållande påteckningen "Befriad från underskrift", översatt till alla de parter språk som för närvarande är anslutna till konventionen, skall ändras enligt följande:

"ES: Dispensa de firma
 DA: Fritaget for underskrift
 DE: Freistellung von der Unterschriftsleistung
 EL: Δεν απαιτείται υπογραφή
 EN: Signature waived
 FR: Dispense de signature
 IT: Dispensa dalla firma
 NL: Van ondertekening vrijgesteld
 PT: Dispensada a assinatura
 FI: Vapautettu allekirjoituksesta
 SV: Befriad från underskrift

CS: Osvobození od podpisu
 HU: Aláírás alóli mentesség
 IS: Undanbegið undirskrift
 NO: Fritatt for underskrift
 PL: Zwolniony ze składania podpisu
 SK: Oslobodenie od podpisu

Artikel 3

Bilagorna IV (Samlad säkerhet), V (Säkerhet för en enda transitering), VI (Fast säkerhet) och VII (Garanticertifikat) i tillägg II till konventionen skall ersättas med dem som anges i bilagorna A, B, C och D i detta beslut.

Artikel 4

Tillägg III till konventionen skall ändras på följande sätt:

- 1) I bilaga IX till tillägg III "Koder som skall användas vid upprättandet av T 1 och T 2-deklarationer" under "Fält 51: Planerade transittullanstalter" i förteckningen över tillämpliga länderkoder skall följande koder för Polen, Slovakien, Tjeckien och Ungern läggas till:

"— Polen	PL
— Slovakien	SK
— Tjeckien	CZ
— Ungern	HU".

Artikel 5

De formulär som anges i bilagorna IV, V, VI och VII till tillägg II till konventionen (samlad säkerhet, säkerhet för en enda transitering, fast säkerhet och garanticertifikat) som var tillämpliga före ikraftträdandet för detta beslut får fortsätta att användas, om inte annat följer av redaktionella ändringar som tillkommer, till dess att lagren är uttömda, dock längst till och med den 31 december 1998.

Artikel 6

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1997.

Utfärdat i Bryssel den 5 december 1996.

På blandade kommitténs vägnar

James CURRIE

Ordförande

BILAGA A

"BILAGA IV

FORMULÄR I

GEMENSAMT TRANSITERINGSFÖRFARANDE/GEMENSKAPENS TRANSITERING

SAMLAD SÄKERHET

(Samlad säkerhet som täcker flera transiteringar enligt konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande/flera gemenskapstransiteringar enligt gällande gemenskapsbestämmelser)

I. Åtagande av garanten

1. Undertecknad ⁽¹⁾

.....

med hemvist i ⁽²⁾

.....

garanterar härmed gemensamt och var för sig, vid garantiexpeditionen i

upp till ett maximalt belopp av

till förmån för Europeiska gemenskapen innefattande Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Portugal, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, samt Republiken Ungern, Republiken Island, Konungariket Norge, Republiken Polen, Slovakiska republiken, Schweiziska edsförbundet och Tjeckiska republiken ⁽³⁾,

ett belopp för vilket en huvudansvarig ⁽⁴⁾

.....

kan vara eller bli skyldig att betala till ovannämnda stater på grund av överträdelser eller oegentligheter begångna under en transitering enligt konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande/gemenskapens transitering utförd av den personen inkluderande tullar, skatter, jordbruksavgifter och andra avgifter — med undantag av böter — som hänför sig till grundläggande eller tillkommande skyldigheter och kostnader.

2. Undertecknad åtar sig, på första skriftliga anmodan från behöriga myndigheter i staterna omnämnda i punkt 1, och utan möjlighet att uppskjuta betalningen utöver en tidsfrist om 30 dagar från datum för anmodan, att betala begärda belopp upp till gränsen av det ovan angivna maximibeloppet, om inte han eller hon eller någon annan berörd person före utgången av den tidsfristen för behöriga myndigheter nöjaktigt visat att transiteringen enligt konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande/gemenskapens transitering genomfördes utan någon överträdelse eller oegentlighet enligt punkt 1.

Behöriga myndigheter kan på begäran från undertecknad och av varje erkänt giltigt skäl skjuta upp tidsfristen inom vilken undertecknad är tvungen att betala de begärda beloppen, utöver en tidsfrist om 30 dagar från datum för anmodan om betalning. Kostnader, särskilt ränta, som uppkommer för att medge denna ytterligare tidsfrist, måste beräknas på sådant sätt att beloppet är lika med det som skulle debiteras för det ändamålet på penningmarknaden eller finansmarknaden i berörd stat.

Detta belopp får inte minskas med de summor som redan betalats i enlighet med detta åtagande, såvida inte hänvisning gjorts till undertecknad beträffande en transitering enligt konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande/gemenskapens transitering som började före mottagandet av den tidigare betalningsanmodan eller under de följande 30 dagarna efter mottagandet.

⁽¹⁾ Efternamn och förnamn, eller firmanamn.

⁽²⁾ Fullständig adress.

⁽³⁾ Stryk namnet på fördragsslutande part eller parter vars område inte berörs.

⁽⁴⁾ Efternamn och förnamn, eller firmanamn, och huvudansvarigs fullständiga adress.

3. Detta åtagande gäller från den dag det godkändes av garantiexpeditionen.

Denna säkerhet kan upphävas när som helst av undertecknad eller av den stat där garantiexpeditionen är belägen.

Upphävandet träder i kraft på sextonde dagen efter tillkännagivandet av det till andra parten.

Undertecknad förblir ansvarig för betalning av belopp som förfaller till betalning beträffande transiteringar enligt konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande/gemenskapens transitering täckta av detta åtagande, som påbörjats före det datum upphävandet trädde i kraft, även om begäran om betalning gjorts efter detta datum.

4. I enlighet med detta åtagande uppger undertecknad sin adress ⁽¹⁾ för delgivning ⁽²⁾

.....

och, i varje annan stat omnämnd i punkt 1, som 'care of':

Stat	Efternamn och förmamn, eller firmanamn, och fullständig adress
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Undertecknad bekräftar att all brevväxling, alla meddelanden och alla formaliteter eller åtgärder beträffande detta åtagande adresserade till eller utförda skriftligt till en av hans adresser för delgivning skall accepteras som vederbörligen lämnade till honom.

Undertecknad erkänner domsrätten hos domstolarna på de platser där han har en adress för delgivning.

Undertecknad åtar sig att behålla sina adresser för delgivning eller, om han måste ändra en eller flera av dessa adresser, att i förväg underrätta garantiexpeditionen om detta.

Ort, datum

.....
(Underskrift) ⁽³⁾

II. Garantiexpeditionens godkännande

Garantiexpedition

Garantens åtagande godkänt den

.....
(Stämpel och underskrift)

⁽¹⁾ Om det saknas bestämmelser om adress för delgivning i statens lag, skall garanten utse, i varje stat omnämnd i punkt 1, ett ombud berättigat att motta alla meddelanden ställda till honom. Domstolarna på de platser där garanten eller hans ombuds adresser för delgivning finns skall ha domsrätt i tvister beträffande denna säkerhet. Godkännandet i det andra stycket och åtagandet i det fjärde stycket i punkt 4 måste fås att överensstämma.

⁽²⁾ Fullständig adress.

⁽³⁾ Underskriften måste föregås av följande med undertecknarens egen handstil: "Säkerhet till ett belopp av", med beloppet utskrivet fullständigt."

BILAGA B

"BILAGA V

FORMULÄR II

GEMENSAMT TRANSITERINGSFÖRFARANDE/GEMENSKAPENS TRANSITERING

SÄKERHET FÖR EN ENDA TRANSITERING

(Säkerhet som täcker en enda transitering enligt konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande/
en enda gemenskapstransitering enligt gällande gemenskapsbestämmelser)

I. Åtagande av garanten

1. Undertecknad ⁽¹⁾

.....

med hemvist i ⁽²⁾

.....

garanterar härmed gemensamt och var för sig, vid avgångsexpeditionen i

upp till ett maximalt belopp av

till förmån för Europeiska gemenskapen innefattande Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Portugal, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, samt Republiken Ungern, Republiken Island, Konungariket Norge, Republiken Polen, Slovakiska republiken, Schweiziska edsförbundet och Tjeckiska republiken ⁽³⁾,

ett belopp för vilket en huvudansvarig ⁽⁴⁾

.....

kan vara eller bli ansvarig gentemot ovannämnda stater på grund av överträdelser eller oegentligheter begångna under en transitering enligt konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande/gemenskapens transitering utförd av den personen från avgångsexpeditionen i

till bestämmelseexpeditionen i

med avseende på varor nedan, inkluderande tullar, skatter, jordbruksavgifter och andra avgifter — med undantag av böter — som hänför sig till grundläggande eller tillkommande skyldigheter och kostnader:

2. Undertecknad åtar sig, på första skriftliga anmodan från behöriga myndigheter i staterna omnämnda i punkt 1, och utan möjlighet att uppskjuta betalningen utöver en tidsfrist om 30 dagar från datum för anmodan, att betala begärda belopp, om inte han eller hon eller någon annan berörd person före utgången av den tidsfristen för behöriga myndigheter nöjaktigt visat att transiteringen enligt konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande/gemenskapens transitering genomfördes utan någon överträdelse eller oegentlighet enligt punkt 1.

Behöriga myndigheter kan på begäran från undertecknad och av varje erkänt giltigt skäl skjuta upp tidsfristen inom vilken undertecknad är tvungen att betala de begärda beloppen, utöver en tidsfrist om 30 dagar från datum för anmodan om betalning. Kostnader, särskilt ränta, som uppkommer för att medge denna ytterligare tidsfrist, måste beräknas på sådant sätt att beloppet är lika med det som skulle debiteras för det ändamålet på penningmarknaden eller finansmarknaden i berörd stat.

3. Detta åtagande gäller från den dag det godkändes av avgångsexpeditionen.

⁽¹⁾ Efternamn och förmamn, eller firmanamn.

⁽²⁾ Fullständig adress.

⁽³⁾ Stryk namnet på fördragsslutande part eller parter vars område inte berörs.

⁽⁴⁾ Efternamn och förmamn, eller firmanamn, och huvudansvarigs fullständiga adress.

4. I enlighet med detta åtagande uppger undertecknad sin adress⁽¹⁾ för delgivning⁽²⁾

och, i varje annan stat omnämnd i punkt 1, som 'care of':

Stat	Efternamn och förnamn, eller firmanamn, och fullständig adress
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Undertecknad bekräftar att all brevväxling, alla meddelanden och alla formaliteter eller åtgärder beträffande detta åtagande adresserade till eller utförda skriftligt till en av hans adresser för delgivning skall accepteras som vederbörligen lämnade till honom.

Undertecknad erkänner domsrätten hos domstolarna på de platser där han har en adress för delgivning.

Undertecknad åtar sig att behålla sina adresser för delgivning eller, om han måste ändra en eller flera av dessa adresser, att i förväg underrätta garantiexpeditionen om detta.

Ort datum

.....
(Underskrift)⁽³⁾

II. Avgångsexpeditionens godkännande

Avgångsexpeditionen

Garantens åtagande godkänt den att omfatta T 1/T 2⁽⁴⁾

transiteringen utfärdad den med nr

.....
(Stämpel och underskrift)

⁽¹⁾ Om det saknas bestämmelser om adress för delgivning i statens lag, skall garanten utse, i varje stat omnämnd i punkt 1, ett ombud berättigat att motta alla meddelanden ställda till honom. Domstolarna på de platser där garanten eller hans ombuds adresser för delgivning finns skall ha domsrätt i tvister beträffande denna säkerhet. Godkännandet i det andra stycket och åtagandet i det fjärde stycket i punkt 4 måste fås att överensstämma.

⁽²⁾ Fullständig adress.

⁽³⁾ Underskriften måste föregås av följande med undertecknarens egen handstil: 'Säkerhet'.

⁽⁴⁾ Stryk det ej tillämpliga."

BILAGA C

"BILAGA VI

FORMULÄR III

GEMENSAMT TRANSITERINGSFÖRFARANDE/GEMENSKAPENS TRANSITERING

FAST SÄKERHET

(System med fast säkerhet)

I. Åtagande av garanten

1. Undertecknad ⁽¹⁾

.....

med hemvist i ⁽²⁾

.....

garanterar härmed gemensamt och var för sig, vid garantiexpeditionen i

till förmån för Europeiska gemenskapen innefattande Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Portugal, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, samt Republiken Ungern, Republiken Island, Konungariket Norge, Republiken Polen, Slovakiska republiken, Schweiziska edsförbundet och Tjeckiska republiken, ett belopp för vilket en huvudansvarig kan vara eller bli ansvarig gentemot ovannämnda stater på grund av överträdelse eller oegentligheter begångna under en transitering enligt konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande/gemenskapens transitering inkluderande tullar, skatter, jordbruksavgifter och andra avgifter — med undantag av böter — som hänför sig till grundläggande eller tillkommande skyldigheter och kostnader vilka undertecknaren har samtyckt att vara ansvarig för genom utfärdande av garantikuponger upp till ett maximalt belopp av 7 000 ecu per garantikupong.

2. Undertecknad åtar sig, på första skriftliga anmodan från behöriga myndigheter i staterna omnämnda i punkt 1, och utan möjlighet att uppskjuta betalningen utöver en tidsfrist om 30 dagar från datum för anmodan, att betala begärda belopp upp till 7 000 ecu per garantikupong, om inte han eller hon eller någon annan berörd person före utgången av den tidsfristen för behöriga myndigheter nöjaktigt visat att transiteringen enligt konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande/gemenskapens transitering genomfördes utan någon överträdelse eller oegentlighet enligt punkt 1.

Behöriga myndigheter kan på begäran från undertecknad och av varje erkänt giltigt skäl skjuta upp tidsfristen inom vilken undertecknad är tvungen att betala de begärda beloppen, utöver en tidsfrist om 30 dagar från datum för anmodan om betalning. Kostnader, särskilt ränta, som uppkommer för att medge denna ytterligare tidsfrist, måste beräknas på sådant sätt att beloppet är lika med det som skulle debiteras för det ändamålet på penningmarknaden eller finansmarknaden i berörd stat.

3. Detta åtagande gäller från den dag det godkändes av garantiexpeditionen.

Denna säkerhet kan upphävas när som helst av undertecknad eller av den stat där garantiexpeditionen är belägen.

Upphävandet träder i kraft på sextonde dagen efter tillkännagivandet av det till andra parten.

Undertecknad förblir ansvarig för betalning av belopp som förfaller till betalning beträffande transiteringar enligt konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande/gemenskapens transitering täckta av detta åtagande, som påbörjats före det datum upphävandet trädde i kraft, även om begäran om betalning gjorts efter detta datum.

⁽¹⁾ Efternamn och förnamn, eller firmanamn.

⁽²⁾ Fullständig adress.

4. I enlighet med detta åtagande uppger undertecknad sin adress ⁽¹⁾ för delgivning ⁽²⁾

.....

och, i varje annan stat omnämnd i punkt 1, som 'care of':

Stat	Efternamn och förnamn, eller firmanamn, och fullständig adress
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Undertecknad bekräftar att all brevväxling, alla meddelanden och alla formaliteter eller åtgärder beträffande detta åtagande adresserade till eller utförda skriftligt till en av hans adresser för delgivning skall accepteras som vederbörligen lämnade till honom.

Undertecknad erkänner domsrätten hos domstolarna på de platser där han har en adress för delgivning.

Undertecknad åtar sig att behålla sina adresser för delgivning eller, om han måste ändra en eller flera av dessa adresser, att i förväg underrätta garantiexpeditionen om detta.

Ort, datum

.....

(Underskrift) ⁽³⁾

II. Garantiexpeditionens godkännande

Garantiexpedition

Garantens åtagande godkänt den

.....

(Stämpel och underskrift)

⁽¹⁾ Om det saknas bestämmelser om adress för delgivning i statens lag, skall garanten utse, i varje stat omnämnd i punkt 1, ett ombud berättigat att motta alla meddelanden ställda till honom. Domstolarna på de platser där garanten eller hans ombuds adresser för delgivning finns skall ha domsrätt i tvister beträffande denna säkerhet. Godkännandet i det andra stycket och åtagandet i det fjärde stycket i punkt 4 måste fås att överensstämma.

⁽²⁾ Fullständig adress.

⁽³⁾ Underskriften måste föregås av följande med undertecknarens egen handstil: 'Säkerhet'."

BILAGA D

"BILAGA VII

TC 31 — GARANTICERTIFICAT

(Framsida)

1. Giltig till	Dag	Månad	År	2. Nr
3. Huvudansvarig (Efternamn och förnamn, eller firmanamn, fullständig adress samt land)				
4. Garant (Efternamn och förnamn, eller firmanamn, fullständig adress samt land)				
5. Garantiexpedition (Fullständig adress och land)				
6. Garantitäckning (i nationell valuta)	med siffror:		med bokstäver:	
7. Garantiexpeditionen intygar att ovan nämnda huvudansvarig är bemyndigad att utföra T 1-, T 2-transiteringar i följande tullområden som inte överkorsats:				
EUROPEISKA GEMENSKAPEN, UNGERN, ISLAND, NORGE, POLEN, SLOVAKIEN, SCHWEIZ, TJECKIEN				
8. Giltigheten förlängd till och med	, den		
Dag Månad År		(Ort) (Datum)		
....., den, den		
(Ort) (Datum)		(Ort) (Datum)		
(Underskrift och stämpel)		(Underskrift och stämpel)		

Obs: Detta certifikat skall utan dröjsmål återvändas till garantiexpeditionen vid garantins upphävande.

9. Personer bemyndigade att underteckna T 1-, T 2-deklarationer för den huvudansvariges räkning

(Baksida)

10. Bemyndigad persons efternamn, förnamn och namnteckning	11. Underskrift av huvudansvarig (*)	10. Bemyndigad persons efternamn, förnamn och namnteckning	11. Underskrift av huvudansvarig (*)

(*) Om den huvudansvarige är ett företag måste undertecknaren i fält 11 ange sitt efternamn, förnamn och ställning i företaget.

BESLUT nr 5/96 AV BLANDADE EG – EFTA-KOMMITTÉN OM GEMENSAM TRANSITERING

av den 5 december 1996

om förlängning av förbudet att använda samlad säkerhet antaget genom besluten nr 1/96 och 2/96 av blandade EG – EFTA-kommittén för ett gemensamt transiteringsförfarande

(97/119/EG)

BLANDADE KOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av konventionen av den 20 maj 1987 om ett gemensamt transiteringsförfarande ⁽¹⁾, särskilt artikel 34a i tillägg II ⁽²⁾ till denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 34a i tillägg II till konventionen kan användning av samlad säkerhet, på begäran från en eller flera fördragsslutande parter, tillfälligt förbjudas beträffande varor som innebär en ökad risk för bedrägeri.

Blandade EG – EFTA-kommittén om gemensam transitering antog genom beslut nr 1/96 ⁽³⁾ och 2/96 ⁽⁴⁾ åtgärder för att tillfälligt förbjuda användning av samlad säkerhet för transport av cigaretter enligt undernummer 24.02.20 i harmoniserade systemet och vissa andra känsliga varor, med anledning av den ökade risken för bedrägeri i samband med dessa transiteringar.

Skyddet av de finansiella intressen som står på spel vid dessa transiteringar gör det nödvändigt att förlänga samma åtgärder i det gemensamma transiteringsförfarandet som i gemenskapens transiteringsförfarande, för att säkerställa att skyddet blir så effektivt som möjligt.

Blandade kommittén anser det nödvändigt att förlänga ifrågasvarande förbud för en period om sex månader.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De åtgärder, som antogs genom besluten nr 1/96 och 2/96 av blandade EG – EFTA-kommittén för ett gemensamt transiteringsförfarande förlängs under en period på sex månader.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den 5 december 1996.

Det skall tillämpas från och med den 1 februari 1997.

Utfärdat i Bryssel den 5 december 1996.

På blandade kommitténs vägnar

James CURRIE

Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 226, 13.8.1987, s. 2.

⁽²⁾ EGT nr L 12, 15.1.1994, s. 33.

⁽³⁾ EGT nr L 226, 7.9.1996, s. 20.

⁽⁴⁾ EGT nr L 226, 7.9.1996, s. 22.